

พุทธสถาน

ลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

ฉบับที่ ๑๖/๒๕๖๔ ตุลาคม - ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

โครงการพุทธสถาน ลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

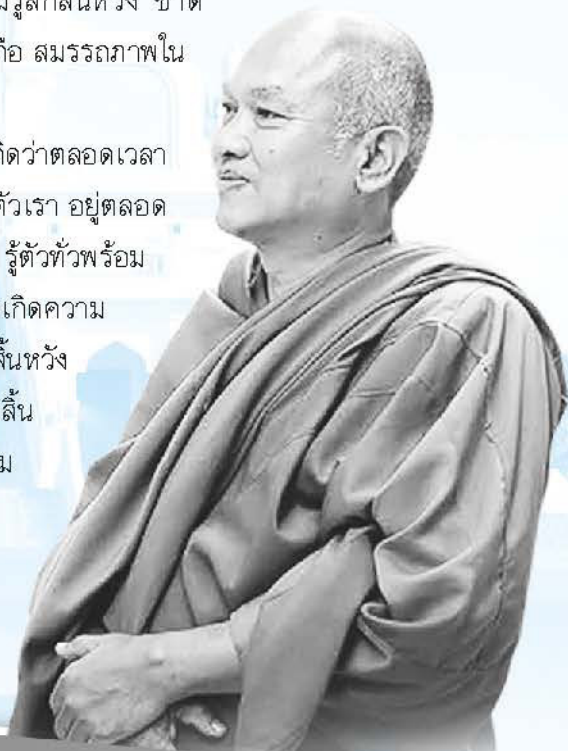

โครงการ พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

ฉบับที่ ๑๖/๒๕๖๔ ตุลาคม - ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

ปัจจุบันมนุษย์เรายุคนี้ขาดสติ มักจะใช้ความรุนแรงตัดสินปัญหา มากกว่าการใช้เหตุผลสติปัญญา จนทำให้เกิดความรุนแรงมากขึ้นในสังคม ซึ่งส่งผลกระทบต่อชีวิตของเราและผู้อื่น หลายคนอาจจะเคยเป็นหรือเคยพบเห็นคนใกล้ตัวที่อู้อี้ ก้าวร้าว อารมณ์โกรธเกรี้ยว ขาดสติ ทำอะไรแบบไม่ยั้งคิด..นี่เองที่เรียกว่า คนสติแตกแน่นอนว่าคงไม่มีใครอยากตกอยู่ในภาวะสติแตกที่สะท้อนออกมาจากพฤติกรรมซึ่งรับมือได้ยากและไม่เป็นที่พึงประสงค์ของคนรอบตัว จนทำให้สถานการณ์แย่ลงไปอีก เนื่องจากการจมอยู่กับความวิตกกังวลและความรู้สึกสิ้นหวัง ขาดพลังงานและแรงจูงใจในการดำเนินชีวิตประจำวัน ล้วนมีผลต่อสถานะความน่าเชื่อถือ สมรรถภาพในการทำงาน และความสัมพันธ์ที่ราบรื่นกับบุคคลอื่นด้วย

“ดังนั้นสติในความหมาย สำหรับหลวงพ่อก็มีความสำคัญมาก หลวงพ่อจึงคิดว่าตลอดเวลาเราต้องมีสติ รู้ตัว ทัวพร้อม มีสติที่จะควบคุมบริหารจัดการจิตใจ และความคิดของตัวเองเรา อยู่ตลอดเวลา อย่าปล่อยเวลาให้ล่วงเลยผ่านไป ทุกขณะ ควรดำเนินไปด้วยความมีสติ รู้ตัวทัวพร้อม แล้วจะเกิดปัญญา โดยเฉพาะเรื่องของจิตใจ ถ้าใจเราไม่มีสติเข้าควบคุมก็จะต้องเกิดความยุ่งยากวุ่นวายเกิดความทุกข์ ความฟุ้งซ่าน หงุดหงิดรำคาญใจ ความหดหู่ ท้อแท้ ลึ้นหวังหมดกำลังใจ ความโกรธ ความขัดเคืองใจ ล้วนแล้วแต่เกิดในสภาวะที่เราขาดสติทั้งสิ้น ใครที่อยากมีชีวิต อยากมีความสุขและมีความสุขในชีวิต ต้องมีสติ รู้ตัวทัวพร้อม อยู่ทุกเมื่อ ทุกที่ทุกสถาน”พระราชวิสุทธิประชานาถ (เจ้าอาวาสวัดพระบาทน้ำพุ และประธานที่ปรึกษามูลนิธิพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ)

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษาและอำนวยการ

หลวงพ่ोज้าคุณพระราชวิสุทธิประชานาถ (อลงกต ติกขปัญโญ)
พระครูภัทรปัญญาวุธ (เอก ภาทปัญโญ)

บรรณาธิการ

พันเอกประทุม สุขสำราญ
พันเอกศรีณภูมิ ผู้พิมพ์

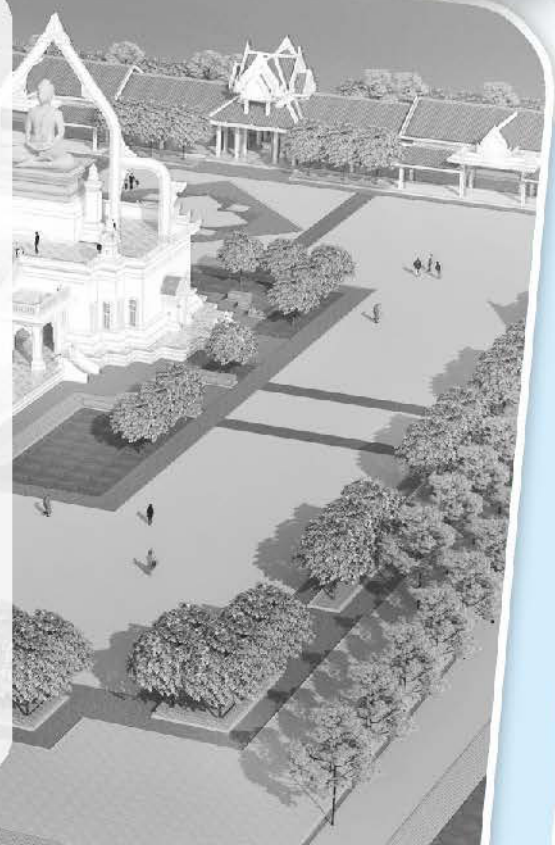
เขียน/เรียบเรียง

พระครูสังฆรักษ์สมบัติ สิลกุลิโต
นายประดู่บุญ ทองสว่าง

และทีมงานวารสารพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

ที่ตั้ง ๑๖๙ หมู่ ๙ ต.ห้วยโป่ง อ.โคกสำโรง จ.ลพบุรี ๑๕๑๒๐
โทรศัพท์ : ๐ ๓๖๗๗ ๑๓๐๐
โทรสาร : ๐ ๓๖๗๗ ๑๓๔๙
อีเมลล์ : sps.lopburi@gmail.com
เว็บไซต์ : www.srisuvanabhumibuddhist.com

สารบัญ

CONTENT

๓	พรีใหม่
๔	อานิสงส์การสร้างแท่นพระพุทธรูป
๕	สรุปย่อได้รับบริจาค ปี พ.ศ.๒๕๖๔
๗	สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ (จวน อุฏฺฐายี)
๘	พระผู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ (หลวงพ่อกุณ ปริสุทฺโธ)
๙	ประวัติหลวงพ่อลงกต (อลงกต ติกขปณฺโญ)
๑๑	วันพ่อแห่งชาติ
	บทกลอนประวัติ พระปาง
๑๓	ปางบำเพ็ญทุกกรกิริยา
๑๔	ปางทรงพระสุบิน
๑๕	รากมนุษย์
	ประมวลภาพ
๑๗	พิธีอัญเชิญพระพุทธรูปบุรีศรีมหารัชมงคล ประดิษฐานบนอาคารแท่น
๑๘	ความก้าวหน้างานก่อสร้างอาคารแท่นประดิษฐานฯ
๒๐	โครงการพุทธสถานสัมพันธ์ปันน้ำใจ
๒๑	ข่าวและกิจกรรมของคณะสงฆ์ จังหวัดลพบุรี
๒๒	พาเที่ยววัดเวฬุวัน (เขาสัจจแล)
๒๓	จุดพักรถ บนถนนสายชีวิต
๒๔	นิทานชาดก เรื่อง คุณธรรมของหัวหน้า
๒๕	มงคลชีวิต ประพฤติธรรม
๒๖	ธรรมะ จาก หลวงพ่อเจ้าคุณ เรื่อง “สติคืออะไร”
๒๗	พระธรรมนำสุข เรื่อง สาส์นปีใหม่

สวัสดิ์...ปรีดาพาสมเจตน์
 ปีใหม่...หกห้าเหตุพิเศษศรี
 ใจ...สะอาดสงบร่างสว่างดี
 เป็นสุข...มี"พรหมวิหาร"แผ่สร้าพร้อม
 ปีนี้...เลขหกกับห้ารวมสิบเอ็ด
 ปลุก...เสกเบ็ดเสร็จถ้วนยิ่งหวนหอม
 ใจตน...โล่งโปร่งเบาไม่เหงางอม
 ไร้หม่นหมอง...ทั้งตรมตรอมไม่ติดใจ
 รักษา...กำลังให้ใหญ่พยัคฆ์
 กายวาจา...ยืนหลัก"ครองธรรม"ได้
 ให้...เย็นเหมือนอากาศปราศพิษภัย
 นามอง...ดู"ชุนิย์"ใช้เป็นทาง
 เลือคนอง...คล่องอาตม์ผองาดแผ่น
 ยังมี...ลายสายเส้นบนหัวทาง
 ทำ...องอาจปราศสะท้านผ่านพาดกลาง
 สง่างาม...ยามอย่างเหยาะเยื่องกราย
 ใจ...ต้องมั่นมุ่งหมายคลายทุกขร้อน
 ดี...ด้วยการทำย่อนรอยต้นสาย
 ลือ...ไม่ถอยต่อความชั่วแม้ตัวตาย
 เลือ...ไว้ลายเราก็คือเป็นเช่นเดียวกัน
 กล้า...ผจญปัญหาที่ถาโถม
 แกร่ง...จุมโจมอุปสรรครักษ์มิงขวัญ
 แรง...พลังฝังจิตนิตยน์นิรันดร์
 ลั่น...ชีวันในปีใหม่ทั่วไทยเทอญ

สวัสดิ์

2565

พระราชวิสุทธิประชาชนาถ (หลวงพ่อดลงกต)

- พ.อ.(พิเศษ)ศรัณยภูมิ ผู้พิง ประพันธ์ -

พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ
 สถานปฏิบัติธรรม และสังฆนียสถาน
www.srisuvarnabhumbuddhist.com

มูลนิธิพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

Facebook

Line

Youtube

อานิสงส์การสร้าง แท่นพระพุทธรูป

ธรรมะหลวงพ่อลงกต

พระราชวิสุทธิประชาณก
(อลงกต ดิกขปณฺโญ)

ขอเจริญพร ญาติโยมศรัทธาสาราชน และลูกหลานทุกๆ คน หลายคนคงเคยมีโอกาสดำรงพระพุทธรูปหรือพระพุทธรูป ๘๔ ปาง ที่วัดพระบาทน้ำพุ และ พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ การหล่อพระในครั้งนี้ถือเป็นประวัติศาสตร์ ที่สำคัญในชีวิตของหลวงพ่ และทุกๆ คนเพราะเป็นการหล่อพระที่ใช้ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ ประมาณ ๓ ปี เมื่อหล่อพระเสร็จแล้วสิ่งที่เราต้องทำ คือต้องสร้างฐานพระ เพราะ พระพุทธรูป คือสิ่งที่เราเคารพบูชา ควรที่จะตั้งไว้ให้เหมาะสม ความกว้าง ความสูง และต้องคำนึงถึงความสวยงาม ความสง่างาม ให้ควรแก่คุณค่า บารมี หลวงพ่จึงได้สร้างอาคารแท่นประดิษฐานพระพุทธรูปหรือพระพุทธรูป ๘๔ ปาง และพระพุทธรูปหรือพระพุทธรูป ปางตรัสรู้ ขนาดหน้าตัก ๕.๙ เมตร สูง ๙ เมตร ซึ่งขณะนี้อยู่ในขั้นตอนของการดำเนินงาน

บ้านมีฐานราก ที่มั่นคง เช่นใด ชีวิตของเรา ก็มีความมั่นคงเช่นนั้น บางคนชีวิตต้องระเหวระอา

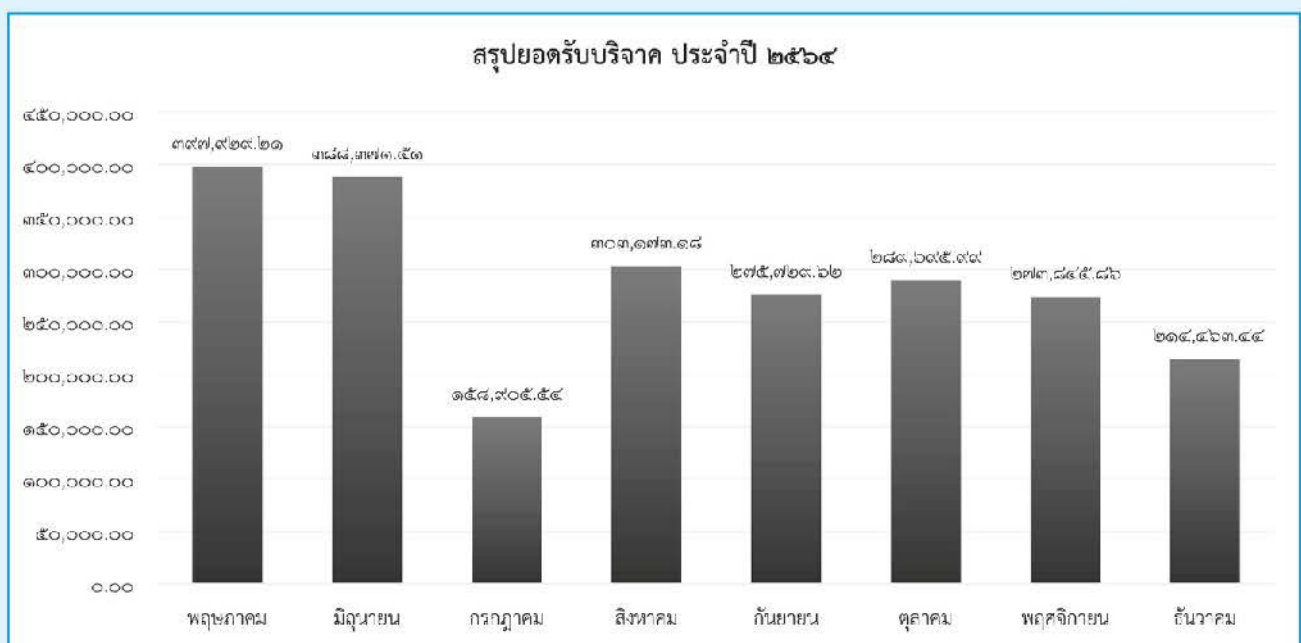
ย้ายถิ่นฐาน ไม่มีที่อยู่อาศัยที่แน่นอน เพราะ ขาดความมั่นคงในชีวิต แต่ในขณะที่เดียวกัน ดึกสง ประมาณ ๔๐ - ๕๐ เมตร ก็ยังสามารถอยู่ได้อย่างมั่นคง ที่นั่น เพราะ ดึกมีฐานที่มั่นคง ทุกคนคงมีความหวังเดียวกัน คือ อยากมีชีวิตที่มั่นคงปลอดภัย ฉะนั้น อานิสงส์ ในการสร้าง ฐานหรือแท่นพระพุทธรูปก็คือ เราจะได้ความมั่นคงของชีวิต ความมั่นคงหรือการตั้งมั่นในพระพุทธศาสนา หลายคนตั้งจิตอธิษฐานเกิดชาติหน้าขอให้เกิดในยุคพระศรีอริยเมตไตรย

เมื่อเราได้สร้างแท่นพระพุทธรูป เพื่อเป็นการ สืบทอดพระพุทธศาสนา ให้มั่นคงต่อไปถึงรุ่นลูกหลาน ได้พบ ได้เห็น และได้อยู่ กับคนดีๆ และสิ่งดีๆ มีความสุข ความเจริญ เพราะฉะนั้นเวลาใครชวนเราสร้างฐานพระพุทธรูป ไม่ควรปฏิเสธจะมากจะน้อยเพียงใด ตามศรัทธาของเรา สะสมบุญไว้ การเกิดในผืนแผ่นดินที่มีพระพุทธศาสนา มีโอกาสได้ฟังธรรม ปฏิบัติธรรม และบรรลุมรรค นั้นคือสิ่งที่มีค่าที่สุดในชีวิต บางครั้งเหตุปัจจัยที่เราทำในชาตินี้คือจะเป็นพลปัจจัยอย่างหนึ่งที่ช่วยเกื้อกูล ต่อชีวิตของเรา ขอเจริญพร

สรุปยอดรับบริจาค ประจำปี ๒๕๖๔

ขออนุโมทนาบุญ กับศิษยานุศิษย์และพุทธศาสนิกชนทุกท่านที่ได้ร่วมบุญสร้างอาคารแทนประดิษฐานพระพุทธรูปวิศรีสุวรรณภูมิ และอาคารประกอบ ขออำนาจบารมีคุณพระศรีรัตนตรัย และอำนาจบุญกุศลเจตนาที่ท่านตั้งใจไว้ดีแล้ว ได้ประมวลรวมเป็นตะบะ เตชะ พลวปัจฉัย ป้องกันอุปสรรค อุปัทวอันตราย มีแต่โชคแต่ชัย ปราศรณาลิ่งไฉ อันเป็นไปโดยชอบ ขอสิ่งนั้นจงพลันสำเร็จ ลิขระมัตถุ ลิขระมัตถุ ลิขระมัตถุ อิหัง ผลัง เอตลัมิง ระตะนัตตะยัลมิงลัมปะสาทนะเจตะโส สำเร็จตามความปรารถนา ของทุกท่านโดยฉับพลัน เทอญ

รวมยอดรับบริจาค ๒,๓๐๒,๑๑๔.๓๕ บาท

ขอเชิญร่วมบูชาวัตถุมงคล

เพื่อสมทบทุนสร้าง อาคารแทนประดิษฐาน พระพุทธลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ และอาคารประกอบ

A. พระพุทธรเจ้าน้อย (องค์ผิว)

ราคา 999 บาท

B. พระพุทธรเจ้าน้อย (องค์ทอง)

ราคา 1,499 บาท

C. พระพุทธรเจ้าน้อย (องค์ผิว)

ราคา 1,999 บาท

D. พระพุทธรเจ้าน้อย (องค์ทอง)

ราคา 2,999 บาท

E. พระพุทธรเจ้าน้อย (รมบิณฑ์)

ราคา 3,999 บาท

F. พระพุทธรเจ้าน้อย (ไฟเบอร์บิณฑ์)

ราคา 499 บาท

G. พระพุทธรเจ้าน้อย (ปกทอง)

ราคา 4,999 บาท

H. พระพุทธรเจ้าน้อย (ไฟเบอร์พ่นทอง)

ราคา 499 บาท

สนใจสั่งจอง

๐ ๓๖๗๗ ๑๓๐๐

สมเด็จพระสังฆราชแห่งกรุงรัตนโกสินทร์

สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ (จวน อุฏฐายี)

สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ มีพระนามเดิมว่า ลำ จวน ศิริสม ภายหลังเปลี่ยนพระนามเป็น จวน ประสูติเมื่อวันอาทิตย์ที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๔๔๐ ที่อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรีบิดามีนามว่า “หงส์ ศิริสม” เป็นชาวโพธาราม ส่วนโยมมารดามีนามว่า “จิ้น” นามสกุลเดิมว่า “ประเสริฐ ศิลป์” เมื่อพระชันษาได้ ๙ ปี ได้เข้ามาศึกษาชั้นประถมศึกษาที่โรงเรียนวัดคฤหบดี จังหวัดธนบุรี จนจบชั้น ป.๓ แล้วกลับภูมิลำเนาถึงปี พ.ศ. ๒๔๕๒ ทรงจบชั้นมัธยมศึกษา แล้วเข้าเรียนต่อที่โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ได้ไม่นานต้องลาออกเพราะประชวรโรคเหน็บชา ถึงปี พ.ศ. ๒๔๕๓ ทรงไปศึกษาอยู่กับพระมหาสมณวงศ์ (แท่น โสมทดโต) เจ้าอาวาสวัดมหาสมณารามราชวรวิหาร (วัดเขาวัง) จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งเป็นพี่ชายของพระอัยกา (ตา) พระวัดเขาวังเล่ากันต่อมาว่า ท่านเจ้าคุณมหาสมณวงศ์ เคยออกปากทำนายท่านเจ้าประคุณสมเด็จพระสังฆราชไว้ว่า “ลักษณะอย่างนี้ ต่อไปจะได้ดี” นับว่าท่านหมายถึง พระเศียรที่มีลักษณะคล้ายกระพองช้างจนพระองค์มีพระชันษา ๑๖ ปี จึงได้มาศึกษาพระปริยัติธรรมกับพระอริยมุนี (แจ่ม จตฺตสลฺโล) ที่วัดมกุฏกษัตริยารามวันที่ ๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๕๗ ได้บรรพชาเป็นสามเณร ที่วัดมกุฏกษัตริยาราม โดยมีพระธรรมปาโมกข์ (ถม วราลโย) เป็นพระอุปัชฌาย์ พระอริยมุนี (แจ่ม จตฺตสลฺโล)

เป็นพระสรณคมนาจารย์ และอุปสมบทเป็นพระภิกษุ เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๖๐ โดยมีพระธรรมปาโมกข์ (ถม วราลโย) เป็นพระอุปัชฌาย์ และพระราชกวี (แจ่ม จตฺตสลฺโล) เป็นพระกรรมวาจาจารย์ระหว่างดำรงสมณเพศ ได้ทรงแสดงพระปรีชาสามารถในทางวิชาการ โดยเป็นบรรณาธิการหนังสือวารสารรายปักษ์สยามวัด ทำให้พระองค์มีความสามารถในการประพันธ์ต่างๆ มีโคลง ฉันท์ เป็นต้น ดำรงตำแหน่งสมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก เป็นเวลา ๗ พรรษา (๖ ปี กับ ๒๒ วัน)

สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช (จวน อุฏฐายี) สิ้นพระชนม์ โดยอุบัติเหตุทางรถยนต์ ในท้องที่อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ เวลา ๑๐.๐๕ น. สิริพระชนมษา ๗๔ ปี ๓๓๖ วัน คณะปฏิวัติประกาศให้สถานที่ราชการลดธงลงครึ่งเสา ๓ วัน และข้าราชการไว้ทุกข์ ๑๕ วัน เพื่อถวายความอาลัย และได้รับพระราชทานเพลิงพระศพ ณ พระเมรุหน้าพลับพลาอิสริยาภรณ์ วัดเทพศิรินทราวาส เมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๕

■ แหล่งที่มา : วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี เรื่อง สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ (จวน อุฏฐายี)

หลวงพ่อกุณ ปริสุทฺโธ

หลวงพ่อกุณ ปริสุทฺโธ เกิดเมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๔ ตุลาคม ๒๔๖๖ แรม ๑๐ ค่ำ เดือน ๑๐ ปีชุน ณ บ้านไร่ หมู่ ๖ ตำบลกุดพิมาน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา บิดาชื่อ นายบุญ ฉัตรพลกรัง มารดาชื่อ นางทองขาว ฉัตรพลกรัง มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน ๓ คน ประกอบด้วย ๑ หลวงพ่อกุณ ปริสุทฺโธ ๒ นางคำมัน วงษ์กาญจนรัตน์ และ ๓ นางทองหล่อ เพ็ญจันทร์

เมื่ออายุได้ ๑๑ ปี มารดาเสียชีวิต บิดานำไปฝากเป็นศิษย์วัดบ้านไร่ โดยมีพระอาจารย์เชื้อม วิโรหิ พระอาจารย์ฉาย กิตติธมฺโญ และพระอาจารย์หลี่ อารกขโยเป็นครูสอนภาษาไทยและภาษาขอมเมื่ออายุครบ ๒๑ ปี ได้อุปสมบท ณ พัทธสีมาวัดถนนหักใหญ่ ตำบลกุดพิมาน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๔๘๗ โดยพระครูวิจารณ์ติกิจ เจ้าคณะอำเภอด่านขุนทด เป็นพระอุปัชฌาย์ พระอธิการสี วัดบ้านจั่น เป็นพระกรรมวาจาจารย์ พระอธิการสุข วัดโคกกรัษ เป็นพระอนุสาวนาจารย์ ต่อมาได้ฝากตัวเป็นศิษย์ของหลวงพ่อดั่ง ชินบุตร วัดบ้านหนองโพธิ์ ตำบลสำนักตะคร้อ อำเภอเทพารักษ์ จังหวัดนครราชสีมา และหลวงพ่อดั่ง พุทธรังษี วัดถนนหักใหญ่ ตำบลกุดพิมาน อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา

การศึกษาขณะเป็นสมณะ สอบได้นักธรรมชั้นตรี ที่สำนักเรียนวัดถนนหักใหญ่ เมื่อได้ศึกษาพระธรรมวินัยด้านปริยัติ ปฏิบัติ และปฏิเวธเป็นอย่างดีแล้ว ได้ออกเดินธุดงค์ด้วยเท้าเปล่าจากวัดบ้านไร่สู่พระธาตุพนม จังหวัดนครพนม และเข้าสู่ประเทศลาว (สปป.ลาว) ในประเทศลาวได้ธุดงค์ไปหลายที่ เช่น ภูเขาควาย หลวงพระบาง พงไผ่หิน แก่งหลี่ผิมทานที่สีพันดอน และเข้าสู่ประเทศกัมพูชา ปี พ.ศ. ๒๕๐๐ หลังจากการเดินทางธุดงค์แล้ว หลวงพ่อกลับมาจำพรรษา ณ วัดบ้านไร่ การจำพรรษาของหลวงพ่อกับแต่ละปีนั้น ท่านได้จำพรรษาไปตามวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศไทย ขณะที่ หลวงพ่อกลับมาจำพรรษา ณ วัดบ้านไร่ นั้น ท่านได้นำชาว

บ้านก่อสร้างโรงเรียนบ้านไร่ โดยไม่ได้ใช้งบประมาณจากทางราชการแต่อย่างใด และยังบริจาคเงินก่อสร้างวัด หน่วยงานราชการต่าง ๆ มากมาย ทั้งโรงพยาบาล สถานีอนามัย โรงเรียน วิทยาลัย สถานีตำรวจ บ้านพักตำรวจ ที่ว่าการอำเภอ ถนน รวมทั้งบริจาคเงิน เพื่อจัดซื้ออุปกรณ์ช่วยชีวิต รถพยาบาล รถดับเพลิง เครื่องมือแพทย์ เวชภัณฑ์ต่างๆ เป็นต้น จากความดีความชอบของท่านมากมาย จึงได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช พระราชทานสัญญาบัตรพัดยศ ณ พระที่นั่งอมรินทรวินิจฉัยในพระบรมมหาราชวัง ดังต่อไปนี้

- ๑๒ สิงหาคม ๒๕๓๕ พระราชทานสัญญาบัตรพัดยศที่พระญาณวิทยาคมเถระ
- ๑๐ มิถุนายน ๒๕๓๙ พระราชทานสัญญาบัตรพัดยศเลื่อนสมณศักดิ์ที่พระราชวิทยาคม
- ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๗ รับพระราชทานสัญญาบัตรพัดยศเลื่อนสมณศักดิ์ ที่พระเทพวิทยาคม

และได้รับแต่งตั้ง เป็นที่ปรึกษาเจ้าคณะภาค ๑๑ โดยสมเด็จพระพุฒาจารย์ ผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช ตั้งแต่วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๖

หลวงพ่อดำเนินชีวิตแต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช โดยเสด็จพระราชกุศลตามพระราชอัธยาศัย วันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๓๔ ณ วัดบ้านไร่ จำนวน ๓๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท และถวายอีกครั้งในวันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๕๑ ณ พระราชตำหนักจิตรลดารโหฐานพระราชวัง จำนวน ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ประมาณการเงินที่บริจาคเพื่อเป็นปัจจัยสร้างวัด หน่วยงานราชการและเอกชน เพื่อเป็นสาธารณประโยชน์ สาธารณสงเคราะห์ มีมากถึง ๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท หลวงพ่อกุณ ปริสุทฺโธ มรณภาพ เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๔ สิริอายุ ๘๗ ปี ๗๑ พรรษา

ประวัติ

พระราชวิสุทธิประชาณาท

(อลงกต ติกุบปญโญ)

ประวัติส่วนตัว

ชื่อเดิม อลงกต พลมุข เกิดวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๔๙๖
บิดาชื่อ นายเลียบ พลมุข มารดาชื่อ นางนิต พลมุข บ้าน
เกิดอำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี

การศึกษา

- พ.ศ. ๒๕๑๑ จบชั้นประถมศึกษา โรงเรียนนันท
วิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น
- พ.ศ. ๒๕๑๖ จบชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนเทพศิรินทร์
กรุงเทพฯ
- พ.ศ. ๒๕๑๙ ปริญญาตรี สาขาวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- พ.ศ. ๒๕๒๒ ปริญญาโท สาขาวิศวกรรมเครื่องกล
มหาวิทยาลัยแห่งชาติออสเตรเลีย
- พ.ศ. ๒๕๓๑ นักธรรมชั้นโท สำนักเรียนวัดพระบาท
น้ำพุ อ.เมือง จ.ลพบุรี
- พ.ศ. ๒๕๔๐ ปริญญาเอกดุริยบัณฑิตกิตติมศักดิ์
สาขาลังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- พ.ศ. ๒๕๔๒ ปริญญาเอกดุริยบัณฑิตกิตติมศักดิ์
สาขาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- พ.ศ. ๒๕๔๔ ปริญญาเอกดุริยบัณฑิตกิตติมศักดิ์
สาขาปรัชญา มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- พ.ศ. ๒๕๔๕ ปริญญาเอกดุริยบัณฑิตกิตติมศักดิ์
สาขาลังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยมหามกุ
ราชวิทยาลัย, ปริญญาเอกดุริยบัณฑิตกิตติมศักดิ์
สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- พ.ศ. ๒๕๔๗ ปริญญาครุศาสตร์ดุริยบัณฑิต
กิตติมศักดิ์ สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพ
สตรี (จังหวัดลพบุรี), ปริญญาพุทธศาสตร์ดุริยบัณฑิต
กิตติมศักดิ์ มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

**พระราชวิสุทธิประชาณาท เจ้าอาวาสวัดพระบาท
น้ำพุ** วัดพระพุทธบาทประธารนพร หรือ วัดพระบาทน้ำพุ ตั้ง
อยู่ที่ ต.เขาสามยอต อ.เมือง จ.ลพบุรี วัดแห่งนี้รู้จักกันดีว่า
มีรอยพระพุทธบาทเป็นสถานรักษาพักฟื้นผู้ติดเชื้อและผู้ป่วย
โรคเอดส์และเป็นที่ตั้งของมูลนิธิธรรมรักษ์ วัดแห่งนี้เริ่มต้น
รับรักษา และพักฟื้นผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยโรคเอดส์ครั้งแรกเมื่อ
พ.ศ. ๒๕๓๕ และดำเนินการต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน ผู้ริเริ่ม
โครงการคือ เจ้าอาวาส พระราชวิสุทธิประชาณาท (อลงกต
ติกุบปญโญ) การดำเนินการเกี่ยวกับโรคเอดส์มีสองส่วน
ส่วนแรกคือรับดูแลรักษาผู้ติดเชื้อ และผู้ป่วยโรคเอดส์ทั่วไป
จากทั่วประเทศ ส่วนที่สองคือการรับอุปการะเด็กกำพร้าที่
ได้รับผลกระทบโรคเอดส์จากบิดามารดา ทั้งสองส่วนอยู่ใน
การดูแลของวัดประมาณ ๒,๐๐๐ คน แบ่งเป็นเด็กประมาณ
๑,๓๐๐ คน ในแต่ละเดือนวัดจะมีค่าใช้จ่ายประมาณ ๔ ล้าน
บาท เป็นค่าใช้จ่ายในส่วนของการอาหาร ยารักษาโรค ค่า
บริหารจัดการภายในวัด และค่าเผาศพ ปัจจุบันได้รับเงิน
สนับสนุนจากรัฐบาลไทยเดือนละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนที่
เหลือเป็นการรับบริจาคจากผู้มีจิตศรัทธา ส่วนยาต้านไวรั
สเอดส์และอาสาสมัครได้รับการสนับสนุนจากต่างประเทศ

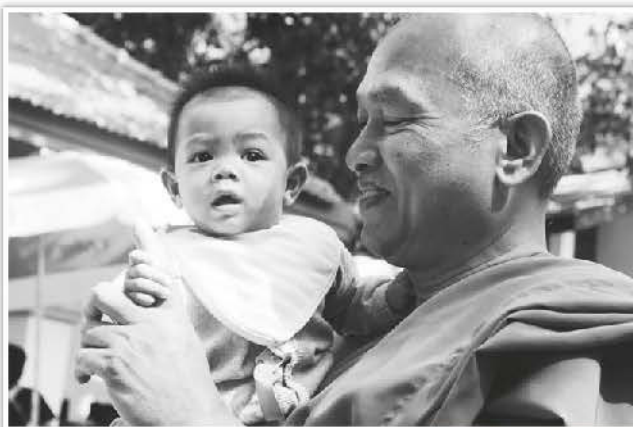

ด้านสังคมสงเคราะห์ (การศักร)

- พ.ศ. ๒๕๔๒ ก่อตั้งและอุปถัมภ์โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๓ สำหรับเด็กที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาโรคเอดส์
- พ.ศ. ๒๕๔๔ ก่อตั้งและอุปถัมภ์โรงเรียนอนุบาลธรรมรักษ์ สำหรับเด็กที่ได้รับผลกระทบปัญหาจากโรคเอดส์
- * พ.ศ. ๒๕๔๖ ก่อตั้งและอุปถัมภ์โรงเรียนธรรมรักษ์ บริบาล เพื่อผลิตบุคลากรทางด้านการพยาบาลในการดูแลเด็กและผู้ป่วยโรคเอดส์
- พ.ศ. ๒๕๔๗ ก่อตั้งและอุปถัมภ์โรงเรียนแพทย์แผนไทยธรรมรักษ์ เพื่อผลิตบุคลากรด้านแพทย์แผนไทยในการดูแลเด็ก, ผู้ป่วยโรคเอดส์รวมถึงพระสงฆ์

ด้านสาธารณประโยชน์

- พ.ศ. ๒๕๓๕ ก่อตั้งโครงการธรรมรักษ์นิเวศน์ บ้านพักผู้ป่วยโรคเอดส์ระยะสุดท้ายโดยวิถีทางพุทธแห่งประเทศไทย
- พ.ศ. ๒๕๓๗ ก่อตั้งมูลนิธิธรรมรักษ์ วัดพระบาทน้ำพุ

- พ.ศ. ๒๕๓๘ จัดตั้งศูนย์เรียนรู้เรื่องโรคเอดส์ ณ วัดพระบาทน้ำพุ
- พ.ศ. ๒๕๔๐ ก่อตั้งโครงการธรรมรักษ์นิเวศน์ ๒ ต.ดงดินแดง อ.หนองม่วง จ.ลพบุรี
- พ.ศ. ๒๕๔๗ ก่อตั้งโครงการเมตตาธรรมคำจุนโลก อำเภอมือง จังหวัดลพบุรี, ก่อตั้งและอุปถัมภ์ บ้านเด็กธรรมรักษ์ที่โครงการธรรมรักษ์นิเวศน์ ๒ อำเภอนองม่วง จังหวัดลพบุรี, ก่อตั้งและอุปถัมภ์ บ้านพักคนชรา ที่โครงการธรรมรักษ์นิเวศน์ ๒ อำเภอนองม่วง จังหวัดลพบุรี
- พ.ศ. ๒๕๕๐ ก่อตั้งวัดธรรมรักษ์ ที่โครงการธรรมรักษ์นิเวศน์ ๒ อำเภอนองม่วง จังหวัดลพบุรี
- พ.ศ. ๒๕๕๒ ก่อตั้งศูนย์สงเคราะห์ประชาชน อำเภอนองม่วง จังหวัดลพบุรี

อดีตจนถึงปัจจุบัน งานเผยแผ่ศาสนาธรรม ทางสถานีโทรทัศน์ และสถานีวิทยุ เช่น รายการธรรมรักษ์ และหัวใจสีขาว ฯลฯ ให้ความรู้เรื่องโรคเอดส์แก่ชุมชนและสังคม

■ แหล่งที่มา : <http://www.phrabatnampu.org/personal.html>

วันพ่อแห่งชาติ ได้จัดให้มีขึ้นครั้งแรก เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๓ โดย คุณหญิงเนื้อทิพย์ เสมรสุต นายกสมาคมผู้อาสาสมัครและช่วยการศึกษาหลักการและเหตุผลที่มีการ จัดตั้งวันพ่อแห่งชาติขึ้นเนื่องจากพ่อเป็นบุคคลผู้มีพระคุณและมีบทบาทสำคัญต่อครอบครัวและสังคมที่ผู้เป็นลูกจะเคารพเทิดทูนและตอบแทนพระคุณด้วยความกตัญญู และสังคมควรที่จะยกย่องให้เกียรติรำลึกถึงผู้เป็นพ่อ จึงถือเอาวันที่ ๕ ธันวาคม ของทุกปี ซึ่งเป็นวันเฉลิมพระชนมพรรษาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชเป็น “วันพ่อแห่งชาติ”

สัญลักษณ์วันพ่อแห่งชาติ : ดอกพุทธรักษาคณะกรรมการจัดงานวันพ่อแห่งชาติได้กำหนดให้ดอกพุทธรักษาดอกไม้ที่มีนามเป็นมงคลนี้เป็นสัญลักษณ์

วัตถุประสงค์ในการจัดงาน วันพ่อแห่งชาติ

๑. เพื่อเทิดทูนพระเกียรติคุณของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
๒. เพื่อเทิดทูนพระคุณของพ่อ และยกย่องบทบาทของพ่อที่มีต่อครอบครัวและสังคม

๓. เพื่อให้ลูกได้แสดงความกตัญญูต่อกับพ่อ
๔. เพื่อให้ผู้เป็นพ่อ สำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบของตน
๕. เพื่อประกาศเกียรติคุณให้กับพ่อ และลูกที่ปฏิบัติหน้าที่ของตนได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับการยกย่องของสังคม
๕. เพื่อรักษาประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามของชาติไทยให้คงอยู่ต่อไป

กิจกรรมในวันพ่อแห่งชาติ

๑. ประดับธงชาติไทยบริเวณอาคารบ้านเรือน
๒. จัดพิธีทำบุญใส่บาตร อุทิศเป็นพระราชกุศล น้อมเกล้าฯ ถวายพระพรชัยมงคล
๓. จัดกิจกรรมเกี่ยวกับการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ เพื่อถวายเป็นพระราชกุศล

พระราชประวัติ

พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร

พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ทรงพระนามเดิมว่า “พระวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าภูมิพลอดุลยเดช” ทรงเป็นพระราชโอรสใน สมเด็จพระมหิตลาธิเบศรอดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนกและสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ทรงเสด็จพระราชสมภพ เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๗๐ ณ โรงพยาบาลเมานท์ออบอร์น รัฐแมสซาชูเซตส์ ประเทศสหรัฐอเมริกาเมื่อพระชนมายุได้ ๕ พรรษา ทรงเข้ารับการศึกษที่ โรงเรียนมาแตร์เดอี กรุงเทพมหานคร ต่อจากนั้นเสด็จไปศึกษาต่อ ณ ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ในชั้นประถมศึกษา ที่โรงเรียนเมียร์มองด์ เมืองโลซานน์ ในปี พ.ศ. ๒๔๗๘ ได้ทรงเข้าศึกษาต่อที่ CEDE NOUBELLE DE LA SUES ROMANCE CHILLY ซึ่งเป็นโรงเรียนเอกชนที่รับนักเรียนนานาชาติ ในระดับอุดมศึกษาทรงเข้าศึกษาในแผนกวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเมืองโลซานน์ ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๘๑ ได้เสด็จนิวัติกลับประเทศไทยขณะที่พระเจ้าน้องยาเธอ เจ้าฟ้าภูมิพลอดุลยเดช พระชนมพรรษา ๑๑ พรรษา รัฐบาลได้กราบบังคมทูลเชิญขึ้นครองราชย์เป็นพระมหากษัตริย์ รัชกาลที่ ๙ แห่งพระบรมราชจักรีวงศ์ เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายนนั้น ทรงเฉลิมพระปรมาภิไธยว่า สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช และรัฐบาลได้แต่งตั้งผู้สำเร็จราชการ บริหารราชการแผ่นดินแทนพระองค์

เนื่องจากยังทรงพระเยาว์และต้องทรงศึกษาต่อ ณ ต่างประเทศ วันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๔๙๓ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชได้ทรงประกอบพระราชพิธีบรมราชาภิเษกตามโบราณราชพิธีราชประเพณี ณ พระที่นั่งไพศาลทักษิณ ในพระมหाराชาวัง เฉลิมพระปรมาภิไธยตามจารึกในพระสุพรรณบัฏว่า “พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหิตลาธิเบศร

รามธิบดี จักรีนฤพดินทร สยามินทราธิราช บรมนาถบพิตร” และได้พระราชทานพระปฐมบรมราชโองการเป็นลัทธิว่า “เราจะครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขของมหาชนชาวสยาม” ในการนี้ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ สถาปนาเฉลิมพระเกียรติยศสมเด็จพระราชินีสิริกิติ์ พระอัครมเหสีเป็น สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินี

พระองค์ทรงประกอบพระราชกรณียกิจมากมาย ได้พระราชทานโครงการน่านปลูกมากกว่า ๔,๐๐๐ โครงการ ทั้งการแพทย์สาธารณสุข การเกษตร การชลประทาน การพัฒนาที่ดิน การศึกษา การพระศาสนา การสังคมวัฒนธรรม การคมนาคม ตลอดจนการเศรษฐกิจเพื่อประโยชน์สุขของพลนิกร

ด้วยพระปรีชาสามารถรอบด้าน ทรงได้รับการสดุดีและการทูลเกล้าฯ ถวายปริญญากิตติมศักดิ์เป็นจำนวนมากทุกสาขาวิชาการ ทั้งยังมีพระอัจฉริยภาพด้านดนตรีอย่างสูงส่ง ทรงพระราชนิพนธ์เพลงอันไพเราะนับแต่พระเยาว์จนถึงปัจจุบันรวม ๔๗

เพลง และทรงได้รับยกย่องเป็น “อัครศิลปิน” ของชาติ

พระองค์เสด็จสวรรคตเมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ เวลา ๑๕:๕๒ น. ณ โรงพยาบาลศิริราช สิริพระชนมพรรษา ๘๘ ปี ๓๑๓ วัน ครองราชย์ ๗๐ ปี ๑๒๖ วัน

ภายหลัง พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร รัชกาลที่ ๑๐ ทรงเป็น “พระมหากษัตริย์โดยสมบูรณ์” หลังเข้าพิธีสรงพระมุรธาภิเษก ทรงรับน้ำอภิเษก และทรงสวมพระมหาพิชัยมงกุฎ ทรงเฉลิมพระปรมาภิไธยว่า “พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว” ระหว่างวันที่ ๔-๖ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ถือเป็นพระราชพิธีครั้งที่ 12 นับตั้งแต่มีการสถาปนากรุงรัตนโกสินทร์มา ๒๓๗ ปี

■ แหล่งที่มา : <https://www.tewfree.com> ,
<https://www.matichon.co.th>

ปางบำเพ็ญทุกรกิริยา

ทรงสำเร็จสมาบัติอัญญฤทธิ์
แต่พินิจทางนั้นไซร้ไม่ส่องแสง
มิใช่ทางโพธิญาณฐานเปลี่ยนแปลง
จึงทรงอดกับและแกงอาหารกาย
แม้มีอุปภูฏากถึงห้าท่าน
คอยปลัดवार บำรุงปรุรงถวาย
ก็มีอาจบรรลุลผลจนถึงปลาย
แทบวางวาย ฝ่ายผอม ตรอมพระชนม์

ปางทรงพระสุบิน

ทรงปัญจมหาสุบิน จิต

เป็นบุพพนิมิต พาฉงน

(๑) คือ นอนหนุนหิมพานต์ดล

พระหัตถ์, พระบาทนหว่างนที

(๒.) หล้าแพรกกอกจากนาภีจรดท้องฟ้า

(๓.) หนอนดำขาว ไต้ซังฆาบาทวิถิ

(๔.) นกเหลื่อง ขาว แดง ดำ บรรดามี

บินมาจับบาทแล้วสีกลับขาวล้วน

(๕.) ทรงลุกแล้วเสด็จขึ้นยอดภูเข

ซึ่งเต็มด้วยของเน่าอาจมถ้วน

แต่ไม่เปื้อนคุณนั้นพลันผ่องนวล

เหตุดังนี้จึงสมควรได้ตรัสรู้

รากมนุษย์

โดย : พ.อ.(พิเศษ)ลัมฤทธิ์ คมขำ

พระเจ้าปเสนทิโกศล ยังไม่ทรงทราบว่าพระพุทธเจ้าเสด็จไปโปรดองคุลิมาลยังไม่ทรงทราบว่าองคุลิมาลมาบวชเป็นภิกษุอยู่กับพระพุทธเจ้าแล้ว ชาวเมืองสาวัตถีก็ยังไม่ทราบเหมือนกัน ว่าองคุลิมาลมาบวชเป็นสาวกของพระพุทธเจ้า มีแต่รู้ฟังลึกลงในใจเลื่อมว่าองคุลิมาลเหี้ยมโหดเหลือเกิน จึง ณ วันหนึ่งชาวเมืองสาวัตถีพากันไปชุมนุมภายในเขตประตู่วังของพระเจ้าปเสนทิโกศล เพื่อให้ทรงทราบความเดือดร้อนของพวกตน อันที่จริงพระเจ้าปเสนทิโกศลก็ทรงทราบอยู่ก่อนแล้ว เคยทรงส่งกองกำลังออกไปปราบองคุลิมาลมาแล้ว เพียงแต่ยังไม่ได้ในบรรดาชาวเมืองที่ไปปราบทูลนั้น บางคนอาจมีญาติของตนถูกองคุลิมาลฆ่ามาแล้ว จึงรู้สึกไม่ปลอดภัย ปรึกษากันไปปราบทูลคำกราบทูลของชาวเมืองเมื่อแยกกล่าวเป็นข้อๆ มีดังนี้

- ข้าแต่พระองค์ ในเขตแคว้นของพระองค์ มันเกิดมีโจรชื่อองคุลิมาล (โจโรเต เทว วิชิตะ องคุลิมาโลนาม)
- (มัน) เป็นคนโหดเหี้ยม ชั่วมากๆ (ลุตโท)
- (มัน) มีมือเปื้อนเลือดคอยู่เลมอ (โลหิตปาณิ)
- (มัน) ปักใจหมายมันอยู่กับการฆ่า คิดแต่เรื่องที่จะฆ่าให้ได้ (हतपथे निवृत्त)
- (มัน) เป็นผู้ไม่ปรานีต่อใครๆ (อทยาปนโน ปาณญเตสุ)
- (มัน) ทำบ้านไม่ให้เป็นบ้าน (เตน คามาปิ อคามา กตา),ทำนิคมไม่ให้เป็นนิคม (นิคมาปิอนิคมากตา),ทำชนบทไม่ให้เป็นชนบท (ชนปทาปิ อชนปทา กตา) (หมายความว่า ทำบ้าน นิคม ชนบท ให้ร้างไปเพราะผู้คนอพยพทิ้งบ้านเรือน

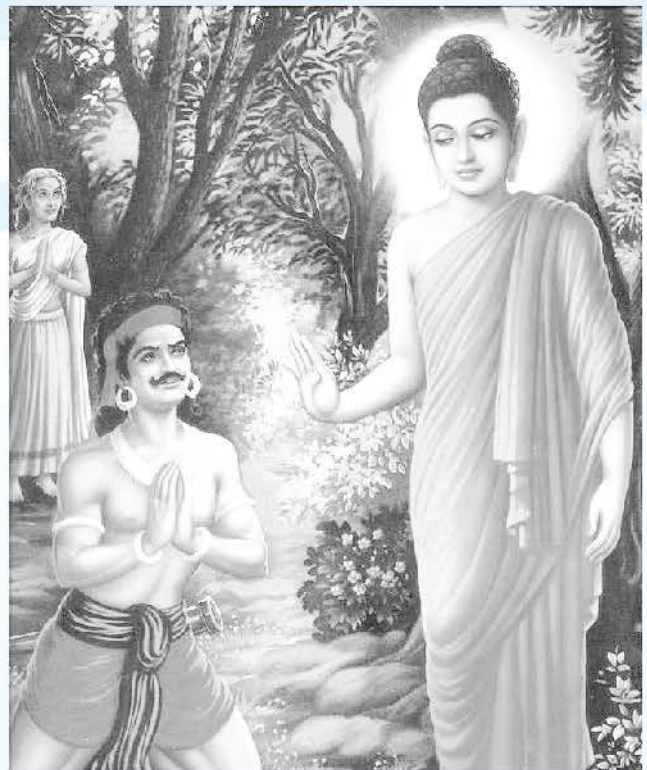
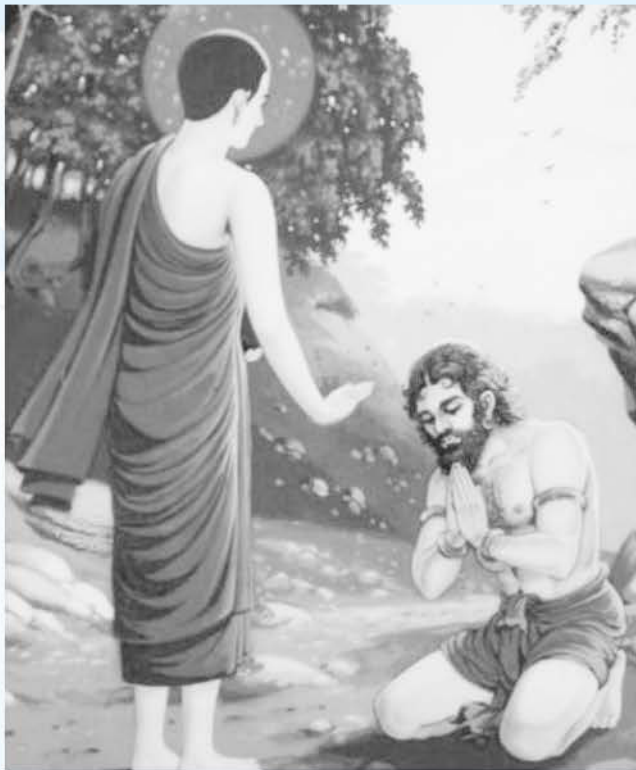
ของตนหนีไปด้วยความกลัว)

■ (มัน) เทียวฆ่าคนแล้วรวบรวมนิ้วมือไว้ (โส มนุสเส วริตฺวา วริตฺวา องฺคุลินี มาลฺลํธาเรติ)

■ ขอให้พระองค์เสด็จไปห้ามมัน (ตํ เทโว ปฏฺิเสเธตุ) คือไปจัดการมันให้เด็ดขาดเสียทีเถอะ

เหตุฉะนั้น ต่อมาในวันหนึ่งหลังจากสดับคำกราบทูลของชาวเมืองแล้ว พระเจ้าปเสนทิโกศลทรงพิจารณาเห็นความเดือดร้อนของชาวเมือง ที่หวาดกลัวภัยจากองคุลิมาล จึงตรัสสั่งให้จัดกำลังออกไปปราบองคุลิมาล โดยพระองค์ทรงเป็นผู้นำออกปราบเอง คงจะทรงหวังให้เกิดความคล่องตัว จึงทรงให้จัดกำลังเป็นขบวนม้า ๕๐๐ ตัว ขบวนได้เคลื่อนย้ายผ่านไปทางวัดพระเชตะวัน ทรงเห็นว่ายังพอมีเวลาเหลือ คือยังเช้าอยู่ จึงรับสั่งให้หยุดพักขบวนไว้ก่อน พระองค์เองเสด็จลงจากหลังม้า แล้วเสด็จด้วยพระบาทเข้าเฝ้าพระพุทธเจ้าในวัดพระเชตะวัน นั้น

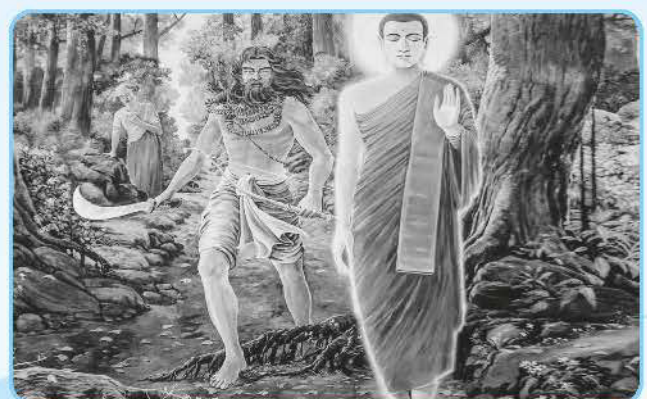

พระพุทธเจ้าทรงปฏิสันถารกับพระเจ้าปเสนทิโกศล ตรัสถามว่า พระเจ้าแผ่นดินในแคว้นแคว้นที่มีอาณาเขตติดกัน ทรงทำให้พระองค์ขัดเคืองพระหฤทัยหรืออย่างไรจึงยก ขบวนมามากอย่างนี้ พระเจ้าปเสนทิโกศลกราบทูล ว่าไม่มี พระราชาในแคว้นแคว้นใกล้เคียงใดๆ ทรงทำให้ขัดเคือง แต่ มันมีโจรชื่อ องคุลิมาล เกิดขึ้นในแคว้นแคว้น แล้ว พระเจ้า ปเสนทิโกศลก็กราบทูลเล่าถึงความโหดเหี้ยมขององคุลิมาล ตามคำที่ชาวเมืองกราบทูลพระองค์ทั้งหมดนั้นให้พระพุทธเจ้า ทรงทราบ จึงได้จัดขบวนม้าออกมาเพื่อไปปราบองคุลิมาล

พระพุทธเจ้าทรงทราบดังนั้น ได้ตรัสกับพระเจ้าปเสน ทิโกศล “มหาบพิตร ถ้าพระองค์ได้ทอดพระเนตรเห็น องคุลิมาลย์ปลงผมและหนวด นุ่งห่มผ้ากาสาเยะ ออกบวช เป็นภิกษุ เว้นจากการฆ่าสัตว์ การลักทรัพย์ การพูดเท็จ มา ถิ่นอาหารมือเดียว ประพฤติพรหมจรรย์ พระองค์จะทรง

ปฏิบัติต่อเขาอย่างไร (สเจ ปน ตวัมหาราช องคุลิมาลปลุเล ยยาสิ เกลมสสุ โอหารेतวา กาสายานิ วตฺถานิ อจฺฉาเท ตวา อคารสฺมา อนคาริยปฺพุพฺพิตฺ วิรตฺ ปาณาติปาตา วิรตฺ อทินนาทานา วิรตฺ มุสาวาทา เอกภตฺติกัปปฺรหมจารี สิลฺลวณฺตํ กลฺยาณธมฺมํ กิณฺติ ตกฺเรยฺยาสิ” พระเจ้าปเสนทิโกศลกราบทูลว่า ถ้าเป็นดังนั้น ก็จะกราบไหว้ ลูกรับ ถวายอาหาร บิณฑบาต ที่อยู่อาศัย และให้การคุ้มครองดูแลอย่างดี ด้วย ยารักษาโรคในยามอาพาธ จะไม่ให้ลำบากด้วยบริวารเครื่องใช้ต่างๆ แต่พระองค์ไม่เชื่อว่าคนอย่างองคุลิมาลย์ ซึ่งเป็น คนบาป ไร้ศีลธรรม จะกลายมาเป็นคนมีศีลมีธรรมได้เลย (อภิวาเทยฺยยาม วาภนฺเตปจฺจุฏฺฐเยยฺยยาม วา อสฺส รกฺขาวารณ คฺคฺตํ สฺวิทฺเทยฺยยาม กุโธ ปนสฺสภนฺเตทฺถสฺลิลสฺส ปาปรมฺมสฺส เอวรูปฺโป สิลฺลยโม ภวิสฺสติ)

พิธีอัญเชิญพระพุทธรูปบุรีศรีสุวรรณภูมิ ประดิษฐานบนอาคารแทน

วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๔ มูลนิธิพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ จัดพิธีอัญเชิญพระพุทธรูปบุรีศรีสุวรรณภูมิ
ประดิษฐานบนอาคารแทน โดยมี พระราชวิสุทธิประชนาถ (หลวงพ่อลงกต) เป็นประธานในพิธีณ
มูลนิธิพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ จัดพิธีอัญเชิญพระพุทธรูปบุรีศรีสุวรรณภูมิ

ความก้าวหน้า

การก่อสร้างอาคารแทนประดิษ

ฐานพระพุทธรูปบุรีศรีสุวรรณภูมิ และ อาคารประกอบ

รับชมวิดีโอความก้าวหน้า อาคารแทนประดิษฐาน
พระพุทธรูปบุรี และอาคารประกอบ ได้ที่นี่

กิจกรรมพุทธสถานสัมพันธ์ปันน้ำใจ

วันเสาร์ที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ มูลนิธิพุทธสถานลพบุรี ศรีสุวรรณภูมิ ออกโรงทานร่วมบุญกุศลสามัคคี
วัดพระบาทน้ำพุ โดยนำข้าวขาหมูจำนวน ๑๐๐ กล้อง แจกจ่ายให้แก่ประชาชนและผู้มาร่วมงาน

วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๔ มูลนิธิพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ จัดโครงการ พุทธสถานสัมพันธ์ปันน้ำใจ
มอบ ถวายยังชีพ แก่คนงาน เนื่องในโอกาส วันคล้ายวันเกิดอายุวัฒนมงคล ๖๘ ปี พระราชวิสุทธิประชาณาถ
ประธานที่ปรึกษา มูลนิธิพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

กิจกรรมพุทธสถานสัมพันธ์ปันน้ำใจ

มูลนิธิพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ จัดโครงการ พุทธสถานสัมพันธ์ปันน้ำใจ
มอบน้ำดื่ม และข้าวสาร ให้กับ วัดเขาลังพัฒนา อ.โคกสำโรง จ.ลพบุรี

มูลนิธิพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ จัดโครงการ พุทธสถานสัมพันธ์ปันน้ำใจ
มอบน้ำดื่ม และข้าวสาร ให้กับวัดสิงห์คูยางอ.โคกสำโรง จ.ลพบุรี

มูลนิธิพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ จัดโครงการ พุทธสถานสัมพันธ์ปันน้ำใจ ออกโรงทานร่วมบุญกุศลสามัคคี
วัดหนองคู อ.โคกสำโรง จ.ลพบุรี โดยนำไอศกรีม แจกจ่ายให้แก่ประชาชนและผู้มาร่วมงาน

ข่าวและกิจกรรมของคณะสงฆ์ในจังหวัดลพบุรี

พระครูภาวนาโสภณ ประธานพิธีเปิดอบรมออนไลน์ก่อนสอบนักธรรมชั้นตรี คณะสงฆ์อำเภอเมืองลพบุรี โดย พระครูสิริจริยาภรณ์ เจ้าคณะอำเภอเมืองลพบุรี เป็นประธานจัดงาน เจ้าคณะตำบลและคณะเลขานุการเจ้าคณะตำบล ปฏิบัติหน้าที่ แนะนำการเข้าระบบประชุมออนไลน์ การนัดหมาย การส่งฟอร์มเอกสารคำตอบ ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ วัดเมืองใหม่

คณะสงฆ์จังหวัดลพบุรีประกอบพิธีทอดผ้าป่าเพื่อน้อมเกล้าฯน้อมกระหม่อมถวายพระราชกุศลแด่ พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร เนื่องในวันคล้ายวันสวรรคต และสมทบทุนโครงการทุนเล่าเรียนหลวงสำหรับพระสงฆ์ไทย

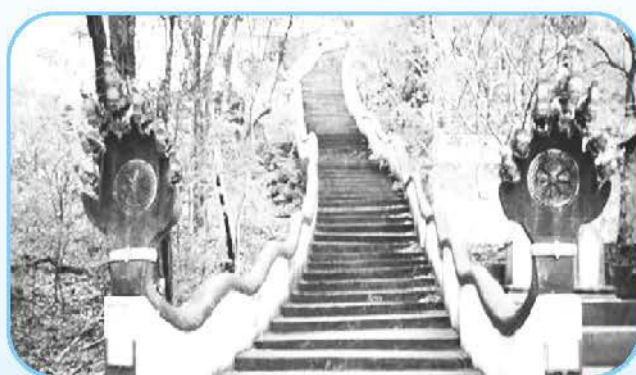

คณะสงฆ์จังหวัดลพบุรีร่วมบริจาคสมทบกองทุน "สังฆประชาเคราะห์ สงฆ์โคกสำโรง" เพื่อร่วมช่วยเหลือกัน เมื่อยามจำเป็น และแจกขนม นม สิ่งของ แก่เด็ก คนแก่ และคนพิการ

วัดเวฬุวัน ตั้งอยู่ ณ เลขที่ ๑ หมู่ ๗ ตำบล นิคมสร้างตนเอง อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี อยู่ในหุบเขาจีนแล มีเนื้อที่โดยพุดินัยประมาณ ๑ ตาราง กิโลเมตร เนื้อที่โดยนิตินัย ๖๔ ไร่ ๓๘ ตารางวา ตั้งอยู่หุบเขาจีนแล ต.นิคมสร้างตนเอง อ.เมือง จ.ลพบุรี อยู่ห่างจากศาลากลางจังหวัดลพบุรี ประมาณ ๑๘ กิโลเมตร การคมนาคมสะดวกทั้งปี อยู่ใกล้กับอ่างเก็บน้ำซับเหล็ก แต่เดิมบริเวณวัดนี้เป็นป่าทึบเต็มไปด้วยป่าไผ่

อาณาเขตวัด

- ◆ ทิศเหนือ จรดเขาสะอากค์
- ◆ ทิศตะวันออก จรดเขาจีนแล
- ◆ ทิศตะวันตก จรดเขาหนอกว้าว
- ◆ ทิศใต้ จรดที่ราชพัสดุของศูนย์สงครามพิเศษ

◆ วัดเวฬุวันเป็นสถานที่สงบวิเวก เหมาะสมกับการปฏิบัติธรรมภาวนาอย่างยิ่งมีป่าไม้ปกคลุมร่มเย็นสดชื่น ร่มรื่น เหมาะกับผู้รักและใฝ่ในธรรมที่จะไปแสวงหา ความสงบ ผ่อนคลายจิตใจที่เคร่งเครียดให้เกิดความสุข

ผู้ค้นพบสถานที่และผู้บุกเบิกสร้างวัดคนแรก

เมื่อประมาณปี พ.ศ.๒๔๙๖ แม่อินทร์ ศิริมงคล ซึ่งขณะนั้นอายุประมาณ ๔๕ ปี มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดลพบุรีมีสามีชื่อ แซ่ ศิริมงคล ทำมาหากินในการขายผ้าและทอง ในปีดังกล่าว แม่อินทร์ไม่ค่อย

สบาย กล่าวคือ เจ็บบริเวณหน้าอกและเป็นมากขึ้น รักษาเยียวยาอย่างไรก็ไม่ทุเลา วันหนึ่งในปีนั้นแม่อินทร์ได้ไปวัดมณีชลขันธ์อย่างปกติที่เคยปฏิบัติมา ได้พบพระอาจารย์ประทุมก็ได้เล่าเรื่องการเจ็บป่วยดังกล่าวให้ท่านฟัง พระอาจารย์ประทุมได้แนะนำว่า ให้ไปพบท่านพ่อลี ไปทำสมาธิกับท่านอาจจะหาย ท่านพ่อลีมีนามเต็มว่า พระอาจารย์ลี ธมฺมธโร (พระสุทธิธรรมรังสีคัมภีร์ เมธาจารย์) เจ้าอาวาสวัดโศการาม จังหวัดสมุทรปราการ สมัยนั้นท่านพ่อลีอยู่ที่วัดป่าคลองกุ้ง ซึ่งเป็นวัดที่ท่านพ่อลีเป็นผู้สร้างไว้ แม่อินทร์จึงได้ไปพบท่านพ่อลีที่วัดป่าคลองกุ้ง จังหวัดจันทบุรี เพื่อขอรักษาโรคที่เป็นอยู่ เพียงเอ่ยปากเท่านั้น ท่านพ่อลีก็สามารถทำให้แม่อินทร์ต้องตะลึงไป เพราะท่านสามารถบอกอาชีพแม่อินทร์ได้ว่ามีอาชีพอะไร

ท่านพ่อลีกล่าวว่า อาชีพขายผ้าและทองนี่ก็ติดอยู่แล้วและก็เข้ากับลักษณะของแม่อินทร์ เพราะแม่อินทร์เป็นผู้ที่สนใจธรรมะ การค้าขายของดังกล่าวเหล่านี้เป็นของไม่บาป ท่านพ่อลีบอกว่า บุญก็บิบบันอยู่แล้วทำไมจะต้องไปค้าไปขายอะไรอีก แม่อินทร์พอใจท่านพ่อลีมาก

ตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา แม่อินทร์ก็ติดสอยห้อยตามท่านไปทุกหนทุกแห่ง แต่ก็ยังไม่ได้บวชเป็นชี ยังคงเป็นฆราวาสอยู่อย่างนั้น ส่วนสามีของแม่อินทร์

ก็คงทำการค้าขายต่อไปอยู่อย่างเดิม ในระหว่างนั้นแม่อินทร์ได้รับรสของธรรมะมากขึ้นตามลำดับ จนมีความสามารถที่จะนั่งสมาธิและขจัดโรคภัยลงไปได้จนเกือบหมดสิ้น ครั้งสุดท้ายแม่อินทร์ได้กล่าวขอให้ท่านพ่อลีได้ช่วยรักษาเศษโรคภัยที่เหลืออยู่ประมาณแค่หัวแม่มือให้หมดสิ้นไป แต่ท่านพ่อลีไม่ได้ให้ยารักษาโดยตรง กล่าวคือท่านพ่อลีชักเอาเสลดให้แม่อินทร์แทนยาที่แม่อินทร์ขอทราบว่ามีแม่อินทร์ก็สามารถรับประทานเสลดของท่านพ่อลีเข้าไปได้ และยังคงกล่าวอีกว่า มันๆดี และโรคภัยของแม่อินทร์ก็หายโดยเด็ดขาด ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาความเลื่อมใสที่แม่อินทร์มีต่อท่านพ่อลีเป็นอันไม่สามารถถอนนับได้

ต่อมาท่านพ่อลี ได้ไปสร้างวัดโศการามที่จังหวัดสมุทรปราการ แม่อินทร์ก็ได้ติดตามไปช่วยท่านสร้าง แต่แม่อินทร์ก็ยังไม่ได้บวชเป็นชี คืบหน้าหนึ่งแม่อินทร์ได้หนีไปเห็นสถานที่แห่งหนึ่ง บริเวณนั้นล้อมรอบด้วยภูเขาเป็นสถานที่วิเวกรู้สึกอึดอัดต่อสถานที่ในนิมิต ยิ่งกว่านั้นยังเห็นพระพุทธรูปปางกอดลี ขาวดาดดาเต็มไปหมดในบริเวณพื้นที่ดังกล่าว จึงได้นำเอานิมิตดังกล่าวไปเล่าให้ท่านพ่อลีฟัง

ท่านพ่อลีก็เลยพาแม่อินทร์ไปร่วมในการทอดผ้าป่าที่วัดนิคมสามัคคีชัย ป่อ ๖ ณ ที่นั้น ท่านพ่อลีได้พบกับมหาวิทยุ บุญเฉลียว จึงออกปากถามว่า บริเวณแถวนี้มีสถานที่ใดบ้างที่เป็นวิเวกเหมาะแก่การ

บำเพ็ญภาวนา มหาวีรบุรุษก็ได้พาท่านพ่อลีและแม่
อินทร์มาที่บริเวณวัดเวฬุวัน

ปัจจุบันนี้ ซึ่งในสมัยนั้นยังเป็นป่าดงดิบ แม่
อินทร์พอเห็นพื้นที่ดังกล่าวนี้ ก็รู้สึกทันทีว่าตรงกับที่
ได้นิมิตไว้ จึงได้เรียนให้ท่านพ่อลีทราบ ทั้งท่านพ่อลี
และแม่อินทร์ได้มานั่งบำเพ็ญภาวนาอยู่ที่นี่เป็นเวลา ๓
วัน แล้วท่านพ่อลีก็กลับวัดอโศการาม ส่วนแม่อินทร์
ไม่กลับเพราะท่านพ่อลีได้กล่าวว่า ตั้งแต่บัดนี้เป็นเรื่อง
ของแม่อินทร์แล้ว แม่อินทร์มีจิตปรารถนาอย่าง
แรงกล้าที่จะสร้างวัด จึงไม่กลับไปกับท่านพ่อลีและ
งานสร้างวัดของแม่อินทร์ก็เริ่มต้นตั้งแต่บัดนั้น โดย
ตัวของแม่อินทร์แต่เพียงผู้เดียวแท้ๆ โดยกลับไปนอน
พักข้างล่างเขาบริเวณทางขึ้นมาสู่วัดนี้ในเวลากลาง
คืนและกลับมาทำการตากถางพื้นที่เพื่อให้เป็นไปตาม
ที่ได้ตั้งใจไว้ในเวลากลางวัน ซึ่งขณะนั้นบริเวณนี้เป็น

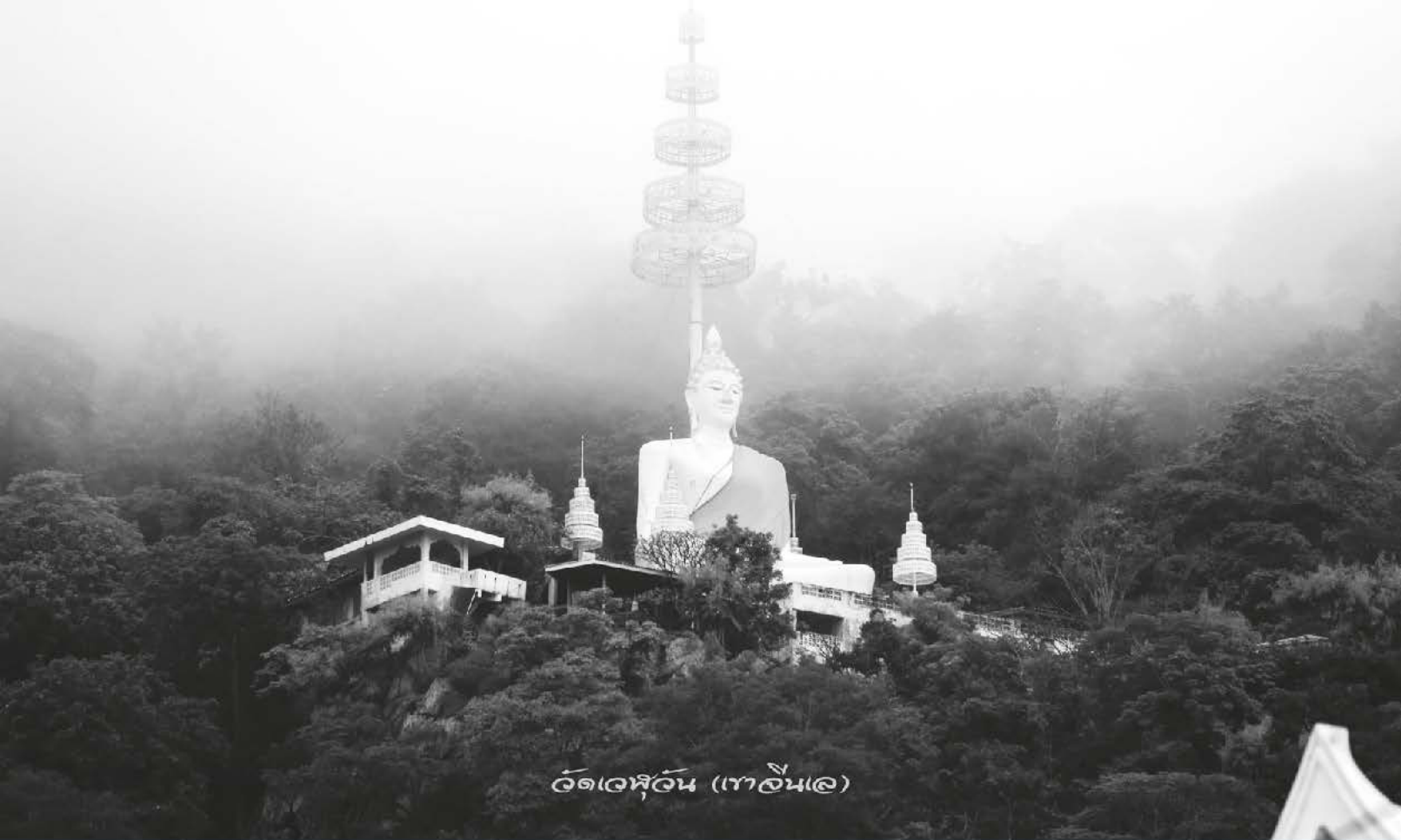

ป่าดงดิบ มีเสียดด้วยแต่แม่อินทร์สามารถที่จะมาปฏิบัติ
ธรรมได้โดยไม่มีภัยอันตรายใดๆมารังควานเลย

ระหว่างนั้นได้มีหลานสาวคนหนึ่งของแม่
อินทร์ชื่อ บำรุง อายุตอนนั้นประมาณ ๑๓-๑๔ ปี ได้
ฝันเห็นแม่อินทร์ซึ่งมีศักดิ์เป็นป้ากำลังสร้างวิหารเป็น
ทองทั้งหลังแต่ยังไม่เสร็จ เมื่อตื่นเช้ามาก็มีจิตคิดอยาก
จะมาอยู่กับป้าอย่างที่สุด ได้ไปขอพ่อแม่ว่าไม่ให้ได้รับ
อนุญาต จึงนำเอากล้วยน้ำว้าไปขายได้กำไร ๘ บาท
พอเป็นโล่ห์ห้อย พาตัวเองมาพบแม่อินทร์ได้ และเลยมา
อยู่ช่วยแม่อินทร์สร้างวัด ในระหว่างนี้นายแซ ผู้เป็น
สามีของแม่อินทร์ซึ่งยังทำการค้าขายอยู่เป็นปกติ ได้
เป็นผู้ส่งอาหารให้แม่อินทร์และบำรุง แล้วก็เลยได้
บวชเป็นพระและชีหมด และทราบว่าทุกคนได้บำเพ็ญ
จนได้สมาธิหมด ตลอดเวลาที่แม่อินทร์ได้แยกจาก
ท่านพ่อลี มาอยู่ที่วัดเวฬุวัน(เขาจีนแล)วันนี้ ท่านพ่อ
ลีได้มาเยี่ยมอยู่เสมอ ปีละ สอง-สามครั้งมิได้ขาด

ความศรัทธาสามารถทำให้บุคคลทั้งสามค่อยๆ
ช่วยเหลือกันตากถางป่าดงดิบ จะทำให้เป็นวัดให้ได้
อยู่มาวันหนึ่งได้มีนายทหารผู้หนึ่ง ซึ่งตอนนั้นมียศร้อย
เอก ชื่อ ร้อยเอกธรรมจักร ลังกัตศูนย์การทหารราบ
ลพบุรี ได้พาทหารมาฝึกใกล้ๆ กับบริเวณที่แม่ชีลูก
อินทร์ตากถางพื้นที่อยู่ ได้ถามแม่ชีลูกอินทร์ว่า จะตาก
ถางทำอะไร แม่ชีลูกอินทร์ก็ตอบว่า จะสร้างวัด ผู้กอง

วัดเจตุวัน (เขาอินเ)

ธรรมจักรก็บอกว่าสำเร็จได้อย่างไรและก็กลับไป
ต่อมาอีกประมาณหนึ่งอาทิตย์ ผู้กองธรรม
จักรก็กลับมาอีก ที่นี้เอาทหารและนายสิบมาด้วย
ประมาณ ๔๐-๕๐ นายได้แบ่งกำลังออกตากกลางพื้นที่
ซึ่งแม่ชีลูกอินทร์ได้กำหนดว่าตรงไหนจะสร้างวิหาร
ตรงไหนจะสร้างโรงครัว ที่พักและตรงไหนจะสร้างกุฏิ
มิใช่แค่เท่านั้น ผู้กองธรรมจักรยังได้เอาข้าวสารบรรจุทุก
เกวียนมาให้ เวลานั้นน้ำหมดก็เอาน้ำมาให้โดยใช้เกวียน

บรรทุกขึ้นมาเพราะสมัยนั้นรถขึ้นไปไม่ได้

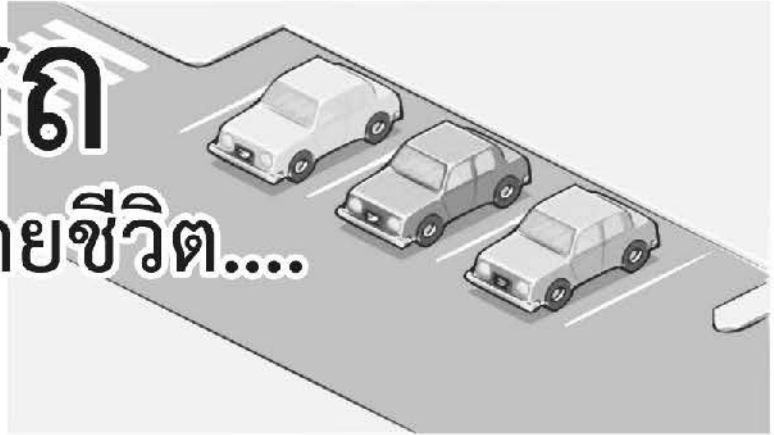
เมื่อแม่ชีลูกอินทร์ได้สร้างวิหารเกือบเสร็จ
ก็ได้นิมิตไปว่า เมื่อมีวิหารก็ควรจะต้องมีพระพุทธรูป
ก็คิดว่าจะได้พระพุทธรูปจากที่ไหนมา ปรากฏว่าหลัง
จากที่นิมิตและเกิดความคิดอยากได้พระพุทธรูปมา
ประดิษฐานได้เพียง ๓ วัน ก็มีแม่บุญทันซึ่งมีบ้านอยู่
บริเวณบ่อแปด เอาข่าวเรื่องพระพุทธรูปไปบอกสามี
สามีแม่บุญทันไปได้เคียร์พระมาจากถ้ำพระบาท มีแต่
เคียร์เก็บไว้ในบ้าน เด็กๆก็กลัวมีคนมาขอซื้อแต่ก็ไม่
ได้ขาย ต่อมาไม่กี่วันทั้งแม่บุญทันและสามีก็ได้พาเอา
เคียร์พระพุทธรูปมาถวายไว้ให้เมื่อแม่ชีลูกอินทร์ได้รับ
เคียร์พระมาแล้วก็ไม่ทราบว่าจะต่อให้เป็นพระปาง
อะไรดี จึงได้ไปขอความเห็นจากท่านพ่อลี แต่ท่านพ่อ
ลีกลับบอกว่า ให้แม่ชีลูกอินทร์ใช้ปัญญาเอาเอง แม่
ชีลูกอินทร์ได้สร้างต่อให้เป็นพระปางไสยาสน์และ
เนื่องจากได้มาตามที่ได้นิมิตไว้ จึงเรียกพระทั้งองค์นี้ว่า
“หลวงพ่อสมนึก” ขณะนี้ยังคงอยู่ในวิหารน้อยนั้น

■ แหล่งที่มา : <https://www.lopburi.org/temple-lopburi>
เรื่อง วัดในจังหวัดลพบุรี

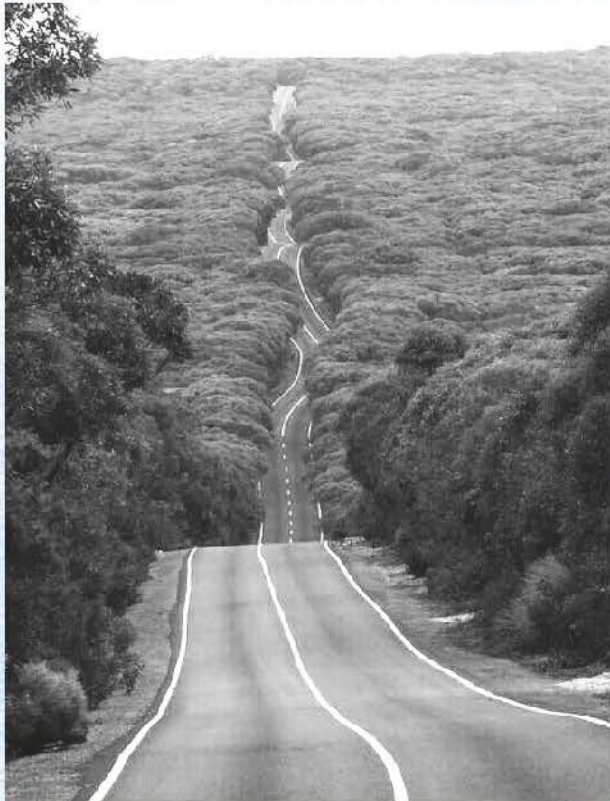
จุดพักรถ

บนถนนสายชีวิต....

การเปรียบว่า “ชีวิตเหมือนการเดินทาง” เป็นอะไรที่เหมาะสมดี ซึ่งในคำว่า “การเดินทาง” นี้ ก็มีอีกหลากหลายแง่มุม จึงมักมี คติ คำคม หรือประโยคเปรียบเปรยต่างๆ ให้คิด ให้ทบทวน ดังเช่น... “ชีวิตมีขึ้นมีลง” เป็นประโยคหนึ่งซึ่งคงได้ยินกันบ่อย ที่ก็ไม่ได้ออกว่าการเดินทางของแต่ละคนนั้น จะขึ้นสูงแค่ไหน จะลงกี่ครั้ง หรือลงมากกว่าขึ้นไหม สิ่งแรกที่ทำให้เรายอมรับคือมันไม่มีทางคงที่ราบเรียบเสมอไป คล้ายกับ..

“ไม่ได้โรยด้วยกลีบกุหลาบ...เสมอไป” อันหมายถึงเส้นทางชีวิตนั้นอาจไม่สวยงาม หรือแม้มีช่วงที่สวยงาม แต่มันก็ไม่คงอยู่ตลอดไป

“มันก็ต้องมีสะดุดกันบ้าง” ส่วนหนึ่งก็เข้าใจไม่ยากหากชีวิตคือการ “เดิน” และเส้นทางก็ไม่ราบเรียบอยู่ตลอด จึงย่อมมีสิ่งกีดขวางที่ทำให้เราสะดุด ล้มหรือชวนเซ แต่มุมหนึ่งก็สะท้อนได้ในแง่ “ช่วงชีวิตที่ขาดสติ” เพราะแม้จะมีสิ่งกีดขวางใด ปกติเราก็เชื่อว่าเราจะเดินสะดุดง่าย ๆ แต่หากไม่ระวังขึ้นมา แม้แต่ขาตัวเองเราก็สะดุดได้ เพียงเมื่อรู้ตัว แล้วดึงสติกลับมา ก็ต้องก้าวขาเดินต่อไป..

“Life is a marathon, not a sprint.” ที่แปลง่ายๆ ว่า “ชีวิตคือการวิ่งมาราธอน ไม่ใช่วิ่งระยะสั้น” อันหมายถึงการจะวิ่งเร็วๆ แล้วถึงที่หมายได้ทันที่นั้นคงยาก เพราะยังไ้ช่วงชีวิตก็ยาวนานกว่านั้น ที่สำคัญคือ เป้าหมายมักไม่ใช่สิ่งที่อยู่ใกล้ ต้องรู้จักสะสมระยะทางให้ได้ไปเรื่อยๆ หรืออดทนให้ผ่านผ่าน หมดแรงก่อน ท้อก่อน ก็จะไม่ไปถึงเส้นชัย...

“หนทางหมื่นลี้ เริ่มต้นที่ก้าวแรก” ภาษิตจีนบ้างที่อาจไม่ได้เปรียบถึงการเดินทางของชีวิตโดยตรง แต่ก็มิ่นัยยะไม่ต่างจากอันที่ล้แล้วคือ ชีวิตและเป้าหมาย

ยอมนยาวไกล ก้าวแรกสำคัญเสมอ ใช้สำคัญที่การก้าว
ครั้งนั้นจะดีหรือไม่ แต่หากไม่ก้าวไปมันไม่มีวันไปไหน
ได้เลยต่างหาก

ที่กล่าวไปเป็นเพียงตัวอย่างบางส่วน หากเรา
เปรียบเทียบคือการเดินทางด้วยการขับรถบ้าง ก็มอง
ได้หลายแง่มุมต่างกัน มีเส้นทางที่ดี และไม่ดี มีหลงทาง
มีเสียเวลา มีอุบัติเหตุได้ทั้งที่เราประมาท หรือคิดว่า
ไม่ได้ประมาทแล้วก็ตาม

แต่เส้นทางชีวิตไม่มีแผนที่ชัดเจนหรือ GPS
เราไม่อาจแน่ใจว่าเส้นทางที่เราไปนั้น ถนนจะดีจริงไหม
เป็นเส้นทางที่ถูกต้องไหม เป็นทางตรงหรือทางอ้อม
อาจหลงเสียเวลาหรือเปล่า การจะเลือกได้ไม่ง่ายเลย..

และในช่วงชีวิตบางทีที่คิดว่า เราอยู่บนเส้น
ทางที่ดีแล้ว อยู่บนเส้นทางที่ถูกหรือเลือกแล้ว แต่ก็ยังมี
อุปสรรค เช่นดินฟ้า อากาศ และการจราจรไม่เป็น

ใจ เราอาจกำลังท้อแท้ เหนื่อยใจในความยากหรือควบคุม
ไม่ได้เหล่านี้...

ก็อยากให้มองไปที่ “จุดพักรถ” ในภาวะที่อะไร
ยังไม่เป็นใจ ให้ลองคิดเปรียบไปว่า นี่เป็นเวลาที่ดีที่เรา
จะหยุดจอดพัก แวะเติมน้ำมัน เช็คลมยาง ทาอะโรทาน
เข้าห้องน้ำ อากาศดีค่อยเดินทางต่อไป

เพราะในคนที่ดันทุรัง เมื่อจุดหนึ่งแม้อากาศ
จะดี การจราจรเป็นใจ ยิ่งงี้ก็ต้องมีแวะ มีหยุด หรือ

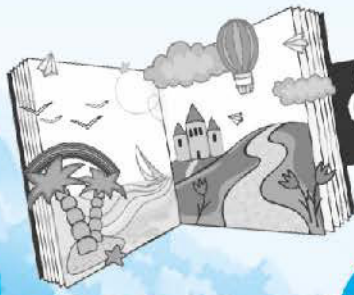

ร้ายกว่านั้น อาจรถเสียหรือไปประสบอุบัติเหตุเพราะ
รีบเกินไปในช่วงที่ไม่เหมาะสมก็เป็นได้

บทความสั้นๆ ตอนนี้อยากให้กำลังใจ
คนที่กำลังอยู่บนถนนหลายชีวิตที่อะไรๆ ไม่เป็นใจ ให้
ลองคิดว่านี่เป็นเวลาดีที่จะหาจุดพักรถ แวะสักนิด ซัก
สักหน่อย คงไม่เป็นไร ให้อะไรๆ ไม่ดีผ่านไป เราก็จะ
ได้พร้อมเดินทางไปกันต่อ เพราะอย่างไรเส้นทางนี้ ก็ยัง
อีกยาวไกล...

■ แหล่งที่มา : บทความฉบับปรับปรุง เผยแพร่ครั้งแรก
Facebook Sirichaiwattเมื่อ 08/12/2563

นิทานชาดก

เรื่อง... คุณธรรมปกป้องหัวหน้า

ในสมัยหนึ่งพระพุทธเจ้าประทับอยู่วัดเชตวัน เมืองสาวัตถีทรงปรารภการบำเพ็ญประโยชน์เพื่อพระญาติของพระองค์ ได้ตรัสอดีตนิทานมาสาธก ว่า...

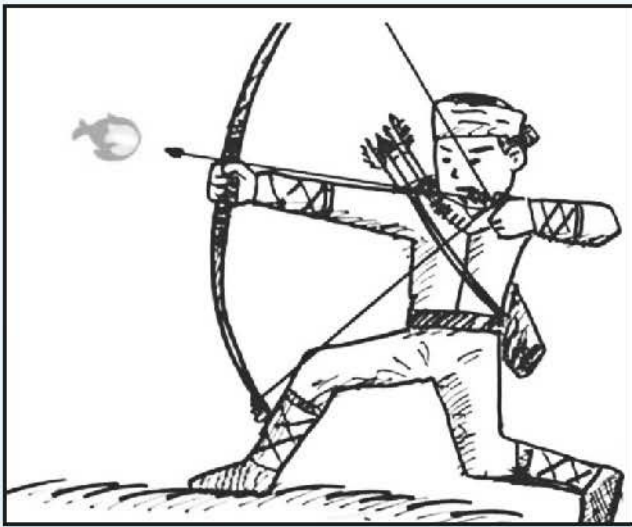
กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว พระโพธิ์สัตว์เกิดเป็น พญาลิง มีพละกำลังมากเท่า ช้าง ๕ เชือก มีลิงบริวาร ประมาณ ๘๐,๐๐๐ ตัว อาศัยอยู่ในป่าหิมพานต์ ในที่ ไม่ไกลจากนั้น มีต้นมะม่วงต้นใหญ่สูงเทียมยอดเขาต้น หนึ่ง อยู่ริมฝั่งแม่น้ำคงคา มีผลอร่อย หวานหอมคล้าย ผลไม้ทิพย์ มีผลโตเท่าหม้อ ผลมะม่วงส่วนหนึ่งหล่น ลงบนบก อีกส่วนหนึ่งหล่นลงแม่น้ำ

เมื่อมะม่วงมีผล พญาลิงจะพาบริวารมาเก็บ กินผลมะม่วงเป็นประจำ เพื่อป้องกันภัยจึงให้บริวาร เก็บผลมะม่วงจากกิ่งที่ยื่นไปในน้ำก่อนโดยไม่ให้มี ผลเหลือแม้แต่ผลเดียว แต่บังเอิญว่ามีผลมะม่วงสุก เหลืออยู่ลูกหนึ่งเพราะหมดแดงไปทำรังครอบมันไว้จึง รอดพ้นจากสายตาลิงไปได้ ผลมะม่วงสุกนั้นได้หล่น ลงน้ำ ลอยไปติดชายของพระราชามือเมืองพาราณสีที่ ทรงให้ขึงไว้เพื่อทรงเล่นน้ำ

พวกทหารได้กู้ข่ายขึ้นเห็นผลมะม่วงใหญ่โต ขนาดนั้น จึงตรัสถามว่า "นี่มันผลไม้ไรกัน" ทหาร "ไม่ ทราบพระเจ้าข้า" เมื่อนายพรานป่าเข้าเฝ้าและทูลว่า เป็นผลมะม่วงจึงทรงเฉือนผลมะม่วงชิมดู รสของ ผลมะม่วงสุกแผ่ซาบซ่านไปทั่วกาย ทำให้พระราชชาติด พระทัยในผลมะม่วง จึงถามถึงที่อยู่ของต้นมะม่วงนั้น เมื่อนายพรานกราบทูลให้ทรงทราบแล้ว รับสั่งให้ต่อ เรือและได้เสด็จทวนกระแสน้ำขึ้นไปตามทางที่นาย พรานป่าชี้แนะ เมื่อถึงแล้วรับสั่งให้จอดเรือไว้ที่แม่น้ำ เสวยมะม่วงสุกแล้วก็เข้าที่บรรทมที่โคนต้นมะม่วงนั้น ตกกลางคืนทหารก่อกองไฟทุกทิศ สับเปลี่ยนหมุน เวียนกันเฝ้าเวรยาม

เมื่อตกตึกพวกมนุษย์หลับหมดแล้วพญาลิงก็พาบริวารไต่กิ่งไม้มากินผลไม้ร่วงจากกิ่งนั้นไปกิ่งนี้พระราชาทรงตื่นจากบรรทม เห็นฝูงลิงนั้นเข้าจึงปลุกให้ทหารตื่นขึ้นรับสั่งพลแม่นธนูว่า "พรุ่งนี้เช้า สู้เจ้าจงพากันยิงลิงฝูงนี้ อย่าให้มันหนีรอดไปได้ ลักตัวเดียวนะ" พลธนูรับราชโองการแล้วรายล้อมต้นไม้ที่พญาลิงเห็นผู้คนถืออาวุธก็พากันกลัวตาย เข้าไปปรึกษาพญาลิงว่า "สู้อย่างกลัวไปเลยเราจักหาวิธีช่วยชีวิตตัวเอง" ว่าแล้วก็วิ่งกระโดดจากกิ่งมะม่วงที่ขึ้นตรงไปทางแม่น้ำระยะทางประมาณ ๑๐๐ คันธนูลงที่ต้นไม้ต้นหนึ่งเข้ากับต้นไม้ต้นนั้น อีกด้านหนึ่งผูกสะเอวของตนกระโดดกลับไปที่ดินมะม่วงนั้น ปรากฏว่าเหวี่ยงหวายถึงพอดีไม่สามารถจะผูกกับต้นไม้ได้ จึงใช้มือทั้งสองยึดกิ่งมะม่วงไว้แน่นแล้วให้สัญญาณแก่บริวารว่า "สูเจ้าจงเหยียบหลังเรา ไต่หนีไปโดยเร็ว"

ฝูงลิงได้ขอขมาพญาลิงแล้วรีบไต่ไปโดยเร็วสมัยนั้นพระเพทเกิดเป็นลิงหนึ่งในฝูงลิงนั้นด้วย ได้โอกาสทำร้ายพญาลิงจึงไปเป็นตัวสุดท้าย ขึ้นไปอยู่บนยอดมะม่วงแล้วกระโดดลงมาเหยียบพญาลิงอย่างแรงแล้วรีบวิ่งไต่ไป สร้างความเจ็บปวดแก่พญาลิงเป็นอย่างมาก

พญาลิงบาดเจ็บไม่สามารถจะไปได้ยังคงยึดกิ่งไม้อยู่อย่างนั้นเองพระราชาทอดพระเนตรเห็นกริยาของลิงทั้งหมดแล้วทรงพอพระทัยในพญาลิงที่มี

เมตตาท่อบริวารไม่คำนึงถึงชีวิตของตนเมื่อสว่างแล้วจึงรับสั่งให้นำพญาลิงลงมาทำการรักษา บำรุงด้วยน้ำอ้อย ทานน้ำมันบนหลังให้มันนอนบนที่นอนแล้ว ตรัสว่า "เจ้าลิง เจ้าได้ทอดตัวเป็นสะพานให้ฝูงลิงข้ามไปได้ เจ้าเป็นอะไรกับฝูงลิงและฝูงลิงเป็นอะไรกับเจ้า" พญาลิงตอบว่า "มหाराชาเจ้า เราเป็นพญาลิงปกครองฝูงลิงทั้งหมด เมื่อพวกเขาตกอยู่ในอันตรายเราจึงต้องนำความสุขมาให้แก่บริวารผู้อยู่ภายใต้การปกครองธรรมดากษัตริย์ผู้ทรงพระปรีชาสามารถควรแสวงหาความสุขให้แก่รัฐ และทวยราษฎร์ทั่วกัน" เมื่อกล่าวจบก็สิ้นใจตาย

พระราชาทรัสเรียกอำมาตย์มาแล้วมอบให้ประกอบพิธีพระราชทานเพลิงศพแก่พญาลิงทำนองเดียวกับถวายพระเพลิง แก่พระราช และรับสั่งให้นางสนมประดับชุดหอมล้อมพญาลิงไปป่าช้า อำมาตย์ไปประกอบพิธีเผาศพพญาลิงเสร็จแล้ว นำกระดูกห้าวพญาลิงไปเลี่ยมด้วยทองคำสร้างเจดีย์บรรจุไว้ที่ประตูพระราชวัง พระราชารับสั่งให้ทำการบูชาธาตุของลิงตลอด ๗ วัน บำเพ็ญเพียรอยู่ในโอวาทของพญาลิงตราบเท่าชั่วชีวิต

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า : เป็นผู้นำคนต้องรู้จักเสียสละความสุขเพื่อบริวารเป็นสำคัญ

■ แหล่งที่มา : ธรรมะไทย เรื่อง นิทานชาดก
<http://www.dhammathai.org/>

มงคลชีวิต

มงคลที่ ๑๖

“ประพฤติกุศล”

ไม่จันทน์แม่แห้ง	ยังไม่สิ้นกลิ่นหอม
อ้อยแม่ถูกหีบ	ยังไม่สิ้นรสหวาน
เกลือแม่ถูกสะตุ	ยังไม่สิ้นรสเค็ม
บัณฑิตแม่ตกทุกข์	ยังไม่เลิกประพฤติกุศล

การประพฤติกุศล คือการประพฤติตนให้อยู่ในกรอบของความถูกต้องและความดี ทั้งปรับปรุงพฤติกรรมของตนให้ดีขึ้นกับที่ เกิดเป็นคนและให้ความเที่ยงธรรม ไม่ลำเอียง

เราจะเห็นได้ว่า การประพฤติกุศลนั้น พระลัทธิลัทธิพุทธเจ้าตรัสไว้ เป็นมงคลที่ ๑๖ ก่อนมงคลที่ ๑๗ และ ๑๘ คือการสงเคราะห์ญาติและการทำงานไม่มีโทษ

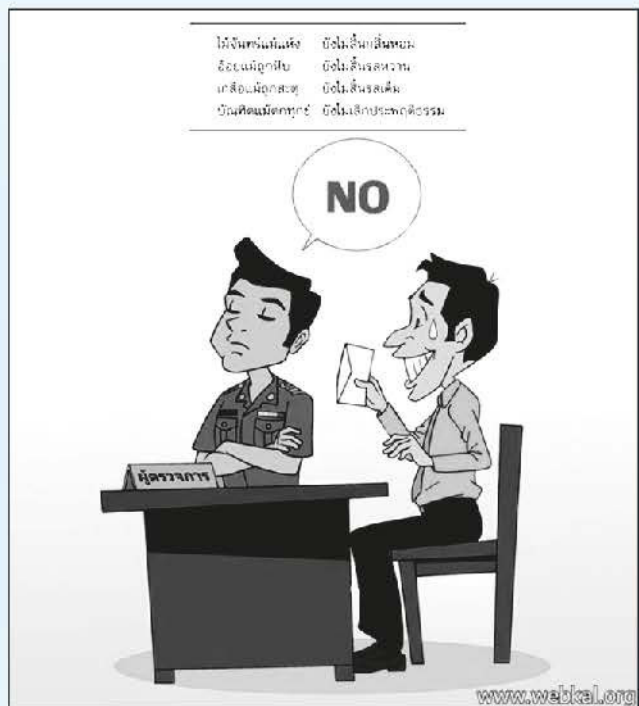
เหตุที่พระองค์ทรงวางลำดับมงคลว่าด้วยการประพฤติกุศลไว้ตรงนี้ ก็เพราะในการสงเคราะห์ญาติและการทำงานไม่มีโทษ ซึ่งเป็นการทำงานเพื่อส่วนรวมนั้น เราต้องมีการทำงานติดต่อกับคนจำนวนมาก ซึ่งมีอัธยาศัยต่างๆ กันไป ถ้าไม่ระมัดระวังให้ดีแล้ว โอกาสที่จะกระทบกระทั่งกันก็มีมาก โอกาสที่เราจะหาให้งานเสียเพราะขาดความเป็นธรรมก็มีมากเช่นกัน

ดังนั้น ก่อนทำงานเพื่อส่วนรวมจึงต้องประพฤติกุศล เพื่อเป็นการปรับปรุงตนให้พร้อมที่จะอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างผาสุก ไม่นำความเดือดร้อนมาสู่ตนเองและผู้อื่น ซึ่งได้แก่การประพฤติกุศลปฏิบัติตน ๒ ลักษณะควบคู่กันไป ได้แก่

๑. ประพฤติเป็นธรรม

๒. ประพฤติตามธรรม

ประพฤติกุศล คือมีความเที่ยงธรรม เป็นความถูกต้องและเป็นความดี

ความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยของสังคม นั้น ขึ้นอยู่กับหลักธรรมอย่างหนึ่งคือ “ความเป็นธรรม” สังคมใดก็ตามแม้จะมีข้าวปลาอาหารสมบูรณ์ มั่งคั่งบริบูรณ์ แต่ถ้าขาด “ความเป็นธรรม” เสียอย่างเดียว สังคมนั้นก็จะมีแต่ความเดือดร้อนวุ่นวาย

- เพราะขาดความเป็นธรรม ครอบครัวจึงแตกสลาย
- เพราะขาดความเป็นธรรม บ้านเมืองจึงเกิดปฏิวัติรัฐประหาร
- เพราะขาดความเป็นธรรม สงครามระหว่างประเทศจึงเกิดขึ้น

ความเป็นธรรม คือการกระทำที่ชอบด้วยเหตุผล เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกหนทุกแห่ง มีบางคนเข้าใจว่า ความเป็นธรรมก็คือความยุติธรรมเป็นเรื่องมาจากผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่เป็นผู้ให้ ตนเป็นผู้รับ ความเข้าใจเช่นนี้ผิด อันที่จริงความเป็นธรรมเป็นสิ่งที่มนุษย์ทุกคนจะต้องให้แก่กัน

เราจึงต้องฝึกตนเองให้เป็นคนที่ปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างชอบด้วยเหตุผล มีความเป็นธรรมไม่ลำเอียง เพราะอคติ ๔ ประการ ดังต่อไปนี้

๑. ไม่ลำเอียงเพราะรัก เช่น ถึงจะรักนาย ก มากเพียงใดก็ตาม แต่ถ้า ไม่มีผลงานดีเด่นก็ต้องยกย่องคนอื่นที่มีความสามารถดีกว่าขึ้นมา ไม่เห็นแก่หน้า ข้อนี้รวมถึงการไม่เป็นคนโลภ ไม่รักทรัพย์สินสมบัติมากจนยอมเสียความเป็นธรรม

๒. ไม่ลำเอียงเพราะชัง คือถึงจะเกลียดหรือไม่ชอบใครเป็นเรื่องส่วนตัว ก็ไม่นำมาปนกับงานซึ่งเป็นเรื่องส่วนรวม หากเขาทำความดีก็ต้องปูนบำเหน็จรางวัลให้เช่นเดียวกับคนอื่น ไม่เลือกที่รักมักที่ชัง

๓. ไม่ลำเอียงเพราะหลง คือเป็นคนมีปัญหาหูดากว้างไกล รู้เท่าทันคน ไม่โง่ ใครๆ ไม่สามารถหลอกลวงได้ ไม่เป็นผู้ใหญ่ชนิดลงโทษผู้น้อยโดยที่ไม่ได้ไต่สวนความผิดให้ชัดเจนก่อน เป็นต้น

๔. ไม่ลำเอียงเพราะกลัวภัย คือมีใจอาฆาตไม่หวั่นไหว ไม่เกรงต่ออิทธิพลมืดใดๆ ถึงจะถูกขู่ทำร้ายก็ไม่ยอมเสียความเป็นธรรม เพราะมีความรักธรรมยิ่งกว่าชีวิต

คุณสมบัติทั้ง ๔ ประการนี้ คนทุกคนจำเป็นต้องมี มิฉะนั้นโลกนี้ก็จะวุ่นวาย โดยเฉพาะผู้นำทุกท่านจะต้องปลูกฝังคุณสมบัติดังกล่าวนี้ ให้เกิดขึ้นในใจตนอย่างเต็มเปี่ยม เพื่อไม่ให้เป็นที่ติฉินด่าในภายหลัง

**“ผู้ใดไม่ละเมิดความยุติธรรม
เพราะความรัก ความชัง ความโง่เขลา
และความกลัว
ยศของผู้นั้น ย่อมเด่นดุจดวงจันทร์
เปล่งแสงสว่างในข้างขึ้นทุกค่ำคืน”**

อานิสงส์การประพฤติดุธรรม

๑. เป็นมหาบุคคล
๒. เป็นผู้ไม่ประมาท
๓. เป็นผู้รักษาสัจธรรม
๔. เป็นผู้นำพระพุทธศาสนาให้เจริญ
๕. เป็นสุขในโลกนี้และโลกหน้า
๖. ไม่ก่อเวรก่อภัยกับใครๆ
๗. เป็นผู้ให้อภัยแก่สรรพสัตว์
๘. เป็นผู้ดำเนินตามปฏิปทาของนักปราชญ์
๙. สร้างความเจริญความสุขแก่ตนเองและส่วนรวม
๑๐. เป็นผู้สร้างทางบุญ สวรรค์ พรหม นิพพาน

**“ธมฺมจารี สุขํ เสตี
การประพฤติดุธรรม นำสุขมาให้”**

■ แหล่งที่มา : กัลยาณมิตร เพื่อนแท้สำหรับคุณ เรื่อง มงคลชีวิต
๓๘ ประการ จาก www.kalyanamitra.org

เรื่องความรักต้องมีสติ อย่าให้อารมณ์
ความโกรธมาอยู่เหนือเหตุผลและความถูกต้อง
เพราะถ้าปล่อยให้อารมณ์อยู่เหนือเหตุผลเมื่อไหร่
นั่นแหละคือปัญหาของชีวิต

พระราชวิสุทธิประชาภ
(หลวงปู่อลงกต)

พุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ
สถานปฏิบัติธรรม และสังฆเวชนียสถาน
www.srisuvarnabhumbuddhist.com

Facebook

Line

Youtube

ธรรมะจาก... หลวงพ่อเจ้าคุณฯ

เรื่อง... 'สติคืออะไร'

สติ คือ ความรู้ตัว ซึ่งใครมีความรู้ตัวมาก ก็จะมีผลต่อชีวิตของตัวเองมากด้วยเช่นกัน คนขาดสติ คือ คนที่ทำอะไรโดยไม่รู้เนื้อรู้ตัว จริงๆ แล้วรู้แต่ว่าควบคุมไม่ได้ คนที่เวลาโมโห ก็รู้ ว่าตัวเองโมโห แต่ควบคุมอารมณ์ของตัวเองไม่ได้ นอกจากสติจะมีหน้าที่ในการรับรู้สิ่งต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นรูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส เรียกโดยรวมว่า รู้อรูป รู้นามของเราทั้งหมด แต่การที่เราจะควบคุมให้สติมีการกำหนดรู้สิ่งต่างๆ ให้เป็นไปตามที่เราต้องการ ก็จำเป็นที่ต้องมีการฝึกเจริญสติ เปรียบเทียบตัวอย่างง่ายๆ สติก็เหมือนกำลัง เหมือนกล้ามเนื้อ ซึ่งเวลาเราจะเดินเราก็จำเป็นต้องใช้กำลังของร่างกายของเรา กำลังขา กำลังแขนของเราขับเคลื่อนก้าวเดิน แต่ถ้าชีวิตเราไม่เดิน ไม่เคยเดิน หรือเดินน้อยมาก กำลังที่ขา และแขน เราก็จะมีน้อยมากเช่นเดียวกัน การควบคุมการเดินก็จะทำได้ไม่ดีเท่าที่ควรจะเป็น คนที่ฝึกฝนตนเองมากๆ เดินมากๆ ก็จะเดินได้อย่างมั่นคง เดินได้ไกลๆ เดินได้นานๆ โดยยิ่งถ้าหากว่าเราฝึกที่จะวิ่ง ร่างกายของเราก็สามารถที่จะวิ่งได้ เวลาถ้าเราไปวิ่งแข่งขันกัน คนที่ไม่เคยฝึกวิ่ง แค่เดินธรรมดาไปวันๆ เราจะไป

คิดวิ่งแข่งขันกับใครก็เป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ ดังนั้น กำลังสติ จึงมีค่า มีความหมายมากสำหรับชีวิตของเรา แม้กระทั่งการควบคุมลมหายใจเข้า-ออก ก็ต้องมีสติ ความมีสติรู้ตัวทั่วพร้อมทำให้เราควบคุมจิตใจ ควบคุมอารมณ์ของเราได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการควบคุมความคิดของเราเอง เป็นเรื่องที่สำคัญที่สุดเรื่องหนึ่ง ถ้าเราไม่มีสติ คิดฟุ้งซ่าน ควบคุมตนเองไม่ได้ บางคนก็กลายเป็นคนหงุดหงิด รำคาญใจ และยิ่งในภาวะปัจจุบันบางคน ขาดสติจมอยู่ในอารมณ์อย่างใดอย่างหนึ่งมากๆ เป็นอันตรายกลายเป็นโรคซึมเศร้า กลายเป็นคนเบื่อโลก และสุดท้ายก็กลายเป็นคนคิดสั้น

ดังนั้นสติในความหมาย สำหรับหลวงพ่อก็ นั่นมีความสำคัญมาก หลวงพ่อก็คิดว่าตลอดเวลา เราต้องมีสติ รู้ตัว ทัวพร้อม มีสติที่จะควบคุมบริหารจัดการจิตใจ และความคิดของตัวเอง อยู่ตลอดเวลา อย่าปล่อยเวลาให้ล่วงเลยไป ประโยชน์ไป ทุกขณะ ควรดำเนินไปด้วยความมีสติ รู้ตัวทัวพร้อม แล้วจะเกิดปัญญา คนมีปัญญา สามารถจะรู้เห็นแยกแยะได้ว่าอะไรถูกผิด ดีเลว รู้เห็นความเป็นจริงของทุกอย่าง สิ่งใดคือเหตุ สิ่งใดคือปัจจัย สิ่งใดคือผล ปัญหานี้สำคัญกับชีวิตของเราอย่าง

มาก ฉะนั้นคนไม่มีสติก็ไม่มีปัญญาเช่นเดียวกัน สติกับปัญญาเจริญเติบโตงอกงามมาจากที่เดียวกัน ก็คือจิตใจของเรานั่นเอง ดังนั้น ถ้ามัวสติคืออะไร สติคือความรู้ตัวทัวพร้อมนอกจากนั้นสติยังทำหน้าที่ในการควบคุมชีวิตของพวกเขาทั้งหมด โดยเฉพาะเรื่องของจิตใจ ถ้าใจเราไม่มีสติเข้า

ควบคุมก็ต้องเกิดความยุ่งยากวุ่นวายเกิดความทุกข์ ความฟุ้งซ่าน หงุดหงิดรำคาญใจ ความหดหู่ ท้อแท้ ลึนหวัง หมดกำลังใจ ความโกรธ ความขัดเคืองใจ ล้วนแล้วแต่เกิดในสภาวะที่เราขาดสติทั้งสิ้น ใครที่อยากมีชีวิต อยากมีความสุขและมีความสุขเจริญในชีวิต ต้องมีสติ รู้ตัวทัวพร้อมอยู่ทุกเมื่อ ทุกที่ทุกสถาน

สติ ในสภาวะของคนมีสติ จะเห็นภาพของความสุขงาม ทำอะไรก็รู้ตัวทัวพร้อม สุขุมรอบคอบ เยือกเย็น หนักแน่นมั่นคง นี่คือการกำลังของสติ ขอให้พวกเราได้พยายามฝึกสติและจงยึดหลักว่าชีวิตของเราทุกที่ทุกเวลา เราควรจะมีความมีสติรู้ตัวทัวพร้อมอยู่เสมอ ขอเจริญพร.

พระธรรมนำสุข

สาส์นปีใหม่

เจริญพรปีใหม่ พ.ศ.๒๕๖๕ ขอความสุขสวัสดีที่พัฒนามงคล สมบูรณ์พูนผล อุดมด้วยลาภ ยศ สุข สรรเสริญ จงบังเกิดแก่ท่านพุทธศาสนิกชน อุบาสก อุบาสิกา ผู้มีศรัทธาอันตั้งมั่นต่อพระพุทธศาสนา ผู้ศึกษา และประพฤติปฏิบัติตามพระธรรมคำสอนขององค์สมเด็จพระชินวรพระบรมศาสดาทော်หันตสัมมาสัมพุทธเจ้า ในปี พ.ศ.๒๕๖๕ นี้ ขอให้ทุกท่านจงดำเนินชีวิตด้วยความไม่ประมาท ประคับประคองการดำเนินชีวิตด้วยความมีสติ ความระลึกรู้ตัว และสัมปชัญญะ ความรู้ตัว ดำรงตนอยู่ในครรลองแห่งพระธรรมคำสอนของพระศาสดา โลกของเราทุกวันนี้มีการพัฒนาเร็วมาก ในด้านวัตถุและเทคโนโลยีต่างๆ แต่กลับกันการพัฒนา ด้านจิตใจดูเหมือนจะถดถอยลง ต่างมุ่งแสวงหาความต้องการด้านวัตถุจนละเลยความถูกต้องในด้านศีลธรรม ไปกันหมดแล้ว ใช้ช่องทางความเจริญด้านวัตถุเทคโนโลยีทำร้ายกันหลอกลวงกัน จนทำให้เกิดความเสียหาย ต่อทรัพย์สินและการดำเนินชีวิต หลายชีวิตต้องสูญเสียไปเพราะรับไม่ได้กับสิ่งที่เกิดขึ้นกับชีวิตตน

จึงขอฝากพระธรรมคำสอนของพระศาสดาให้ท่านทั้งหลายได้น้อมนำไปพิจารณาใช้ในชีวิต นอกจาก ความไม่ประมาทแล้ว จงมีความไคร่ครวญไตร่ตรองในการดำเนินกิจการที่จะลงมือกระทำ คำนึงถึงผลได้ ผลเสีย ความเป็นไปได้เสียก่อน อย่าทำตนเป็นพวกมกมคลตื่นข่าว อย่าให้ความโลภความต้องการมาปิดบัง วิสัยทัศน์ของตนดังพุทธภาษิตที่ว่า

“นิสฺสมม กรณํ เสโย” “ไคร่ครวญเสียก่อน ค่อยกระทำ”

พระครูสังฆรักษ์สมบัติ สิลฺลภูติโต

รองประธานกรรมการมูลนิธิพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ

ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดเขาล้างพัฒนา

๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๕

ครั้งหนึ่งในชีวิตที่คุณจะมีโอกาสได้ร่วมจรโลงพุทธศาสนา

เรียนเชิญท่านผู้มีจิตศรัทธา เป็นส่วนหนึ่งในการเผยแพร่พระพุทธศาสนา โดยการร่วมสมทบทุนจองที่ดิน เพื่อสร้างพุทธสถานลพบุรีศรีสุวรรณภูมิ และสังเวชนียสถาน ๔ ตำบล ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประเทศไทย

ตารางวา ละ ๙๙๙ บาท

รับของที่ระลึกการบริจาค พร้อมโฉนดและใบอนุญาตถมที่ดิน(ลดภาษี)

ตะกรุด

หนังสือภาพพุทธประวัติ ๔ สี

พระพุทธรูปเจ้าหน้อย ขนาดสูง ๑๐ เซนติเมตร

- ๑ ตารางวา รับ ตะกรุด
- ๕ ตารางวา รับ หนังสือภาพพุทธประวัติ ๔ สี
- ๑๐ ตารางวา รับ พระพุทธรูปเจ้าหน้อย ขนาดสูง ๑๐ เซนติเมตร

ติดต่อแจ้งความจำนงค์จองที่ดิน ๐ ๓๖๗๗ ๑๓๐๐

